

Felhasználói útmutató

**A belső piaci információs rendszer (IMI)
és a szolgáltatási irányelv**

**A Europe Direct szolgáltatás az Európai Unióval kapcsolatos kérdéseire
segít Önnek választ találni.**

**Ingyenesen hívható telefonszám (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(*) Egyes mobiltelefon-szolgáltatók nem engednek hozzáférést a 00 800-as telefonszámokhoz,
vagy kiszámlázzák ezeket a hívásokat.

Bővebb tájékoztatást az Európai Unióról az interneten talál (<http://europa.eu>).

Katalógusinformáció a kiadvány végén található.

Luxembourg: Az Európai Unió Kiadóhivatala, 2009

ISBN 978-92-79-10461-9
doi:10.2780/39264

© Európai Közösségek, 2009
A sokszorosítás a forrás megnevezésével engedélyezett.

Printed in Belgium

KLÓRMENTES FEHÉR PAPIRRA NYOMTATVA

Felhasználói útmutató

**A belső piaci információs rendszer (IMI)
és a szolgáltatási irányelv**

Jogi nyilatkozat

Ez a felhasználói útmutató az Európai Bizottságra mint intézményre nézve nem kötelező érvényű. Célja az, hogy gyakorlati útmutatást adjon valamennyi tagállam illetékes hatóságainak az IMI-rendszer használatával kapcsolatban a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó közigazgatási együttműködés érdekében. Ez a felhasználói útmutató nem teljes a szolgáltatási irányelv rendelkezéseinek leírása tekintetében, és nem foglalkozik az IMI-rendszer technikai részleteivel.

A szolgáltatási irányelvre vagy az IMI-rendszerre vonatkozó részletesebb tájékoztatás megtalálható az útmutatóban hivatkozott további anyagokban, amelyek közül különös figyelmet érdemel a „Kézikönyv a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról” ⁽¹⁾ és az „IMI Felhasználói kézikönyv” ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Valamennyi nyelven elérhető (http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_hu.pdf).

⁽²⁾ Valamennyi nyelven elérhető (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/docs/user_handbook_hu.pdf).

BEVEZETŐ	4
1. A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELV: RÖVID ÁTTEKINTÉS A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS SZEMPONTJÁBÓL ÉRDEKLŐDÉSRE SZÁMOT TARTÓ FŐ RENDELKEZÉSEKRŐL	6
1.1. A szolgáltatások szabad mozgása és a szolgáltatási irányelv: általános összefüggések	6
1.2. Mire vonatkozóan alkalmazandó a szolgáltatási irányelv?	6
1.3. Hogyan egyszerűsíti a szolgáltatási irányelv a közigazgatási eljárásokat?	8
1.4. Hogyan segíti elő a szolgáltatási irányelv a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást?	8
1.5. Hogyan segíti elő a szolgáltatási irányelv a vállalkozás indítását?	9
2. KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELV ALAPJÁN	10
2.1. Általános elvek	10
2.2. A közigazgatási együttműködés főbb folyamatai	12
3. A BELSŐ PIACI INFORMÁCIÓS RENDSZER – A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGKÖNNYÍTÉSE	17
3.1. Mi az IMI?	17
3.2. Hogyan működik az IMI?	17
3.3. A rendszer használói	18
3.4. Hogyan érhető el az IMI?	19
4. ÚTMUTATÓ LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE: HOGYAN HASZNÁLHATÓ AZ IMI A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELVHEZ	20
4.1. Első lépések	20
4.2. Hogyan küldjön információkérést egy másik tagállam hatóságához?	20
4.3. Válaszadás a hatóságához beérkezett információkérésre	31

Bevezető

E felhasználói útmutató célja az, hogy a tagállamok illetékes hatóságai részére gyakorlati segítséget nyújtson a „belső piaci információs rendszer” (IMI) használatához a szolgáltatókra és tevékenységeikre vonatkozó információk cseréjéhez ⁽³⁾. Az illetékes hatóságok közötti ilyen típusú közigazgatási együttműködést ⁽⁴⁾ a szolgáltatási irányelv írja elő.

A szolgáltatási irányelv a szolgáltatásoknak az EU-n belüli szabad mozgását segíti elő, lebontva a szolgáltatási tevékenységek előtt álló igazgatási és jogi korlátokat. Ugyanakkor biztosítja a szolgáltatók megfelelő ellenőrzését a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés révén. Ebből a célból arra kötelezi a tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget egymásnak, és elektronikus úton cseréljenek információt minden olyan esetben, amikor ez szükséges.

Az elektronikus információcseré a „belső piaci információs rendszer”-en (az IMI-n) keresztül történik. A „szolgáltatási irányelvhez készült IMI alkalmazást” a Bizottság az uniós tagállamokkal szoros partnerségben fejlesztette ki. Ez segíti a felhasználókat abban, hogy könnyen azonosíthassák a másik tagállam illetékes hatóságait, valamint elősegíti közöttük a kommunikációt, többek között az előzetesen lefordított kérdések és válaszok használatával.

A különböző tagállamok közötti együttműködés elvben közvetlenül az illetékes hatóságok között történik. Ezek lehetnek nemzeti, regionális vagy helyi szervek, amelyek ellenőrző vagy szabályozó szereppel bírnak az adott tagállamban a szolgáltatási tevékenységek tekintetében. Ez azt jelenti, hogy ők felelősek a szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások (társaságok vagy természetes személyek) szabályozásáért, jóváhagyásáért, felügyeletéért vagy ellenőrzéséért, ideértve azokat az eseteket is, amikor feladatuk az általános szabályok, mint például a környezetvédelmi vagy munkavédelmi előírások alkalmazásának a felügyelete.

Ha Ön egy ilyen illetékes hatóság munkatársa, akkor előfordulhat, hogy használnia kell az IMI-t, például akkor, ha egy másik tagállam szolgáltatója le akar telepedni vagy szolgáltatásokat szeretne nyújtani az Önhöz tartozó területen (az IMI használatára annak függvényében lehet szüksége, hogy foglalkoznia kell-e a másik tagállamban kibocsátott okiratokkal, vagy esetleg felügyeletet kell-e gyakorolnia egy olyan szolgáltató felett, amely nem telepedett le az Ön országában). Ilyen esetekben Ön képes lesz tájékoztatást kérni a másik tagállam illetékes hatóságaitól, és erre a lehető leghamarabb választ kell, hogy kapjon. Más esetekben a másik tagállam illetékes hatóságai lesznek azok, amelyeknek tájékoztatásra lesz szüksége az Önhöz tartozó területen letelepedett szolgáltatókkal kapcsolatban, és Önhöz fog információkérés érkezni, amelyre válaszolnia kell.

Ez a felhasználói útmutató bemutatja a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés megfelelő módjait, és felhívja a figyelmet azokra a kérdésekre, amelyek kulcsfontosságúak ahhoz, hogy a szolgáltatási irányelv alapján történő kölcsönös segítségnyújtás a gyakorlatban jól működjön. Az útmutató célja, hogy elősegítse a „szolgáltatási irányelvhez készült IMI alkalmazás” mindennapi használatát. Az útmutató az illetékes hatóságok közötti mindennapi „szokásos” információcserére összpontosít, és megpróbálja a közigazgatási együttműködés különféle kötelezettségeit, forgatókönyveit és funkcióit megvilágítani. Szerkezete a következő:

- Az 1. rész leírja a szolgáltatási irányelv fő célkitűzéseit és azokat a legfontosabb rendelkezéseket, amelyekkel tisztában kell lennie a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés során. Rövid áttekintést ad a legfontosabb rendelkezésekről, és bemutatja a napi munkára gyakorolt hatásukat;

⁽³⁾ A „tagállamok” kifejezés ebben az útmutatóban a 27 EU-tagállamra, továbbá az Európai Gazdasági Térségben (EGT) részt vevő három EFTA-országra, azaz Norvégiára, Izlandra és Liechtensteinre vonatkozik.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.). A szolgáltatási irányelvet 2009. december 28-ig minden EU-tagállamnak végre kell hajtania.

- A 2. rész foglalkozik azokkal a fő forráskönyvekkel, amelyekben felmerülhet a közigazgatási együttműködés szükségessége, és áttekintést ad azokról a helyzetekről, amelyekben legvalószínűbb ennek alkalmazása;
- A 3. rész röviden ismerteti az IMI-rendszert;
- A 4. rész egy egyszerű, lépésenkénti útmutatót tartalmaz a „szolgáltatási irányelvhez készült IMI alkalmazás” gyakorlati használatához. Célja az, hogy az irányelvben foglalt elveket és jogi kötelezettségeket összekapcsolja a rendszer gyakorlati, napi használatával.

1. A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELV: RÖVID ÁTTEKINTÉS A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS SZEMPONTJÁBÓL ÉRDEKLŐDÉSRE SZÁMOT TARTÓ FŐ RENDELKEZÉSEKRŐL

1.1. A szolgáltatások szabad mozgása és a szolgáltatási irányelv: általános összefüggések

A szolgáltatások messze az európai gazdaság legnagyobb ágazatát képezik. Átlagban az EU-tagállamok GDP-jének és foglalkoztatásának körülbelül 70%-át ez az ágazat adja. Még fontosabb az, hogy az elmúlt években új munkahelyek alapvetően a szolgáltatások terén jöttek létre. Azonban a számos közigazgatási és jogi akadály következtében, amelyek gyakran az ellenőrzés megkettőzésével és indokolatlan bonyolultsággal járnak, a szolgáltatások belső piaca mind ez idáig nem működött megfelelően.

A szolgáltatási irányelv célja, hogy felszabadítsa a szolgáltatási ágazat kihasználatlan potenciálját, amely által az a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés motorja lehet. Az irányelv egy közigazgatási és szabályozási egyszerűsítéssel kapcsolatos, ambiciózus programot tűz ki célul, arra törekedve, hogy mind a szolgáltatók, mind pedig a szolgáltatásokat igénybe vevők könnyebben részesülhessenek azokból az előnyökből, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződésben meghatározott két alapszabadság – a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága – jelenthet:

- a határokon átnyúló **szolgáltatásnyújtás szabadsága** alapján az egyik tagállamban letelepedett szolgáltatók (akár természetes személyek, akár cégek) jogosultak a határon átnyúló gazdasági tevékenységet végezni egy másik tagállamban anélkül, hogy ott letelepednének. Hasonló módon, a szolgáltatások igénybe vevői, akik lehetnek vállalkozások vagy fogyasztók, jogosultak szabadon igénybe venni egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatásokat;
- a **letelepedés szabadsága** alapján a szolgáltatók (akár természetes személyek, akár cégek) jogosultak állandó és folyamatos módon gazdasági tevékenységet végezni egy vagy több tagállamban (azaz letelepedhetnek ott).

Az irányelv által előírt egyszerűsítő intézkedések valószínűleg jelentősen megkönnyítik a vállalkozások, a fogyasztók és a közigazgatási szervek életét. Különösen a kis- és középvállalkozásokat (kkv-eket) segíti az irányelv az európai belső piacon történő szolgáltatásnyújtásban. A szélesebb választék és a fokozott átláthatóság előnyökkel jár a fogyasztók részére, míg a közigazgatás egyszerűbb szabályozási kereteket fog alkalmazni, és támaszkodhat a modern kommunikációs eszközökre.

1.2. Mire vonatkozóan alkalmazandó a szolgáltatási irányelv?

A szolgáltatási irányelv a szolgáltatási ágazat gazdasági tevékenységeinek széles körét fedi le. Nem vonatkozik azonban a szolgáltatásnak nem minősülő gazdasági tevékenységekre, például a feldolgozóiparra.

A szolgáltatás területén számos és sokféle tevékenységet találunk. Egyértelmű kizárás hiányában az irányelv valamennyire vonatkozik. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy illetékes hatóságként Ön – pontos hatáskörétől függően – esetleg csak egy, az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatási ágazattal foglalkozik majd (ha Ön például egy építőipari szolgáltatások felügyeletével foglalkozó hatóság), de ugyanakkor előfordulhat az is, hogy több ilyen ágazatért lesz felelős (ha Ön például általános kereskedelmi nyilvántartást vezető hatóság).

A teljesség igénye nélkül, a szolgáltatási irányelv **hatálya alá tartozó szolgáltatások például** a következők:

- forgalmazói szolgáltatások (ideértve az áruk és szolgáltatások kis- és nagykereskedelmét, a legnagyobb kiskereskedelmi cégektől – mint a bevásárlóközpontok – a kis üzletekig);
- a legtöbb szabályozott szakmai tevékenység (például jogi és pénzügyi tanácsadók, építészek, mérnökök, könyvelők, ellenőrök);
- építőipari szolgáltatások és szakmák (például építési és bontási szolgáltatások, továbbá olyan szolgáltatások, mint vízvezeték-szerelés, festés, villanszerelés, burkolás és ácsmunka);
- vállalkozásokhoz kapcsolódó szolgáltatások (például irodai karbantartás, vállalatvezetési tanácsadás, rendezvényszervezés, adósságbehajtás, reklámtevékenység és személyzeti toborzással kapcsolatos szolgáltatások);
- idegenforgalmi szolgáltatások (például utazási irodák és idegenvezetők szolgáltatásai);
- szabadidős szolgáltatások (például sportcentrumok és vidámparkok által nyújtott szolgáltatások);
- berendezések beszerelésével és karbantartásával kapcsolatos szolgáltatások;
- információs szolgáltatások (például internetes portálok, hírügynökségek tevékenységei, kiadványok megjelentetése, számítógépes programozással kapcsolatos tevékenységek);
- elszállásolással és étellemezéssel kapcsolatos szolgáltatások (például szállodák, éttermek, bárók, vendéglátó-ipari szolgáltatások);
- a képzés és az oktatás területén nyújtott szolgáltatások (például nyelvtanítás vagy autóvezető-képzés);
- ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások;
- háztartási kisegítő szolgáltatások (például takarítás, dajka vagy kertészeti szolgáltatások).

Az irányelv **nem vonatkozik azokra a szolgáltatásokra, amelyek egyértelműen ki vannak zárva** az alkalmazás hatálya alól. Idetartozik néhány **nagy szolgáltatási ágazat, nevezetesen:** minden pénzügyi szolgáltatás (így a banki szolgáltatások, ideértve a hitelezési, hitelintézeti szolgáltatásokat, a biztosítási, az értékpapírokkal, befektetési alapokkal kapcsolatos szolgáltatásokat); távközlési szolgáltatások (távbeszélő- és internetszolgáltatások); a közlekedés terén nyújtott szolgáltatások; egészségügyi szolgáltatások (a meghatározás szerint, a szabályozott egészségügyi foglalkozások részére fenntartott, az emberi egészséget szolgáló orvosi és gyógyszerészeti szolgáltatások, de nem tartoznak ide az egyéb szolgáltatások, például az állatorvosi szolgáltatások, illetve a szabályozott egészségügyi foglalkozások részére fenn nem tartott szolgáltatások); szerencsejátékkal kapcsolatos tevékenységek (például lottó, kaszinók, sportfogadás).

Van néhány további, **egyedileg meghatározott kizárt szolgáltatási tevékenység:** munkaerő-kölcsönzők szolgáltatásai, magán-biztonságiszolgáltatások (azaz vagyontárgyak előőrővel történő őrzése vagy személyek védelme létesítmények területén), valamint a rádió- és televízió-szolgáltatások.

Ha Ön a **szociális szolgáltatások** területével foglalkozik (a szociális lakhatástól a rászorulóknak részére nyújtott különféle támogató szolgáltatásokig), akkor tudnia kell, hogy az irányelvben foglalt kötelezettségek (ideértve a közigazgatási együttműködés kötelezettségét) nem vonatkoznak arra az esetre, amikor ezeket a szolgáltatásokat közvetlenül az állam vagy olyan magánszolgáltató nyújtja (országos, regionális vagy helyi szinten), akit erre egyedileg az állam hatalmazott fel. Akkor sem kell az irányelvet alkalmazni, ha a szolgáltatásokat jótékonyági szervezet nyújtja. Minden más esetben, ha a szolgáltatásokat magánszolgáltató nyújtja, az irányelvet alkalmazni kell (például magánbölcsődék vagy magán-nyugdíjasotthonok esetén).

Végül szintén nem tartoznak a szolgáltatási irányelv hatálya alá a (hivatalos kormányaktus útján kinevezett) közjegyzők és bírósági végrehajtók által nyújtott szolgáltatások ⁽⁵⁾.

1.3. Hogyan egyszerűsíti a szolgáltatási irányelv a közigazgatási eljárásokat?

A szolgáltatási irányelv előírja, hogy a tagállamok **egyszerűsítsék a vállalkozókra vonatkozó igazgatási eljárásokat és alakiságokat**. A tagállamoknak különösen abban a tekintetben kell csökkenteniük a szolgáltatók terheit, hogy **milyenfajta bizonyítékok és hányféle okirat** benyújtását várják el tőlük. Például, a szolgáltatót teljes dokumentáció benyújtására kötelező szabályokat egyszerűsíteni kell, ha bizonyos információk/okiratok már a hatóság birtokában vannak. Ugyanezek az elvek vonatkoznak az **okiratok formájára** is. Ha nem indokolt, akkor nem kérhető a jövőben hiteles másolat vagy hiteles fordítás. Hasonlóképpen, a **más tagállamokból származó okiratot** el kell fogadni, ha az egyenértékű célt szolgál, vagy amelyből egyértelműen kiderül a szóban forgó követelménynek való megfelelés. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ha az Ön hatósága jogosult elvárni azt, hogy a szolgáltató feleljen meg bizonyos nemzeti rendelkezéseknek, akkor figyelembe kell vennie a másik tagállamban kibocsátott olyan okiratokat is, amelyek azt igazolják, hogy a szolgáltató már a származási országában megfelelt egy egyenértékű követelménynek.

Annak biztosítása, hogy a közigazgatási eljárások kellően egyszerűek legyenek, átfogó értékelési eljárást igényel, és szükség esetén a fennálló szabályok, eljárások és formai követelmények megváltoztatását teszi szükségessé. Illetékes hatóságként minden egyes egyedi esetben meg kell felelnie ezeknek az egyszerűsítési követelményeknek a szolgáltatókkal kapcsolatos napi munkája során. Biztosítani kell például, hogy a másik tagállamból származó okiratokat adott esetben figyelembe vegyék, és elkerüljék az eljárások megkettőzését.

Egyenértékű dokumentumok elfogadása – példa

Ha Ön egy gép időszakos vizsgálatát írja elő, akkor bizonyítékként el kell fogadnia a másik tagállamban végzett ilyen vizsgálatok eredményét tartalmazó igazolásokat vagy tanúsítványokat.

Ugyanígy, főszabályként nem kérhető igazolás benyújtása az állampolgárságról vagy a lakóhelyről, ha a hivatalos azonosító okmányok (például az útlevél vagy a személyi igazolvány) már tartalmazzák ezt az információt.

1.4. Hogyan segíti elő a szolgáltatási irányelv a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást?

A szolgáltatási irányelv támogatja azon szolgáltatók tevékenységét, akik a szolgáltatásaikat a határokon átnyúló módon, egy másik tagállamban szeretnék nyújtani anélkül, hogy ott letelepednének (például egyedi szerződések, projektek keretében vagy vevők részére). Példa lehet erre egy francia építész, aki a határt átből a célból lépi át, hogy Németországban házat tervezzen, vagy egy rendezvényszervező Finnországból, aki Észtországban szervez egy szabadtéri fesztivált.

E tekintetben a szolgáltatási irányelv rögzíti a **„szolgáltatásnyújtás szabadságát”**, ami azt jelenti, hogy a tagállamok főszabályként nem írhatják elő a saját nemzeti követelményeiket az olyan külső szolgáltatók tekintetében, amelyek egy másik tagállamban már törvényesen letelepedettek, és így már az ott alkalmazott szabályok hatálya alá tartoznak ⁽⁶⁾.

Nemzeti követelmények előírhatók azonban bizonyos korlátozott körülmények között, amelyeket az irányelv határoz meg, ha a következő három feltétel teljesül:

- a követelmények megkülönböztetésmentesek (azaz sem közvetve, sem közvetlenül nem részesítik eltérő elbánásban a belföldi szolgáltatókat és a más tagállamokból érkező szolgáltatókat);

⁽⁵⁾ Az alkalmazás hatályát illetően részletesebb tájékoztatást a „Kézikönyv a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról” 2. fejezetében talál.

⁽⁶⁾ Részletesebb tájékoztatást a „Kézikönyv a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról” 7. fejezetében talál.

- a közérdek, közbiztonság, közegészség vagy környezetvédelem indokolja az alkalmazásukat;
- szükségesek és arányosak (azaz a követelmény alkalmas a kívánt cél elérésére, és nincs olyan kevésbé korlátozó eszköz, amely alkalmas lenne ugyanezen cél elérésére).

Ezen túlmenően, azzal a ténnyel is tisztában kell lennie, hogy a szolgáltatási irányelv további eltérésekről is rendelkezik a „szolgáltatásnyújtás szabadsága” alapelvétől.

A gyakorlatban, ha egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóval van dolga, akkor el kell tudnia dönteni, hogy alkalmazhatja-e rá vagy sem a nemzeti követelményeket. Egyes tagállamokban ezt a helyzetet egyértelműen szabályozzák azok a jogszabályok, amelyeket szokásosan alkalmaznak. Más tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a helyzetet általános szabályokkal, horizontális jogszabályban szabályozzák. Ebben az esetben előfordulhat, hogy Önnek kell megvizsgálnia minden egyes követelmény esetén azt – az adott esettől függően –, hogy a követelmény alkalmazható-e vagy sem. Azonban mindkét esetben a felügyelet biztosítása érdekében szüksége lehet annak az illetékes hatóságnak a segítségére, amelyik a szolgáltatót a letelepedése szerinti tagállamában felügyeli, például ha meg akar győződni arról, hogy a szolgáltatót a másik tagállamban nyilvántartásba vették, és ott törvényesen nyújt szolgáltatásokat ⁽⁷⁾.

1.5. Hogyan segíti elő a szolgáltatási irányelv a vállalkozás indítását?

A szolgáltatási irányelv komolyan támogatja a vállalkozásindítást egy tagállamban. Ez azokra az esetekre vonatkozik, amikor egy magánszemély vagy egy cég egy másik országban kíván egy vállalkozást indítani (akár teljesen új jogi személyt alapítva vagy pedig egy másik tagállamban már létező jogi személy leányvállalatát vagy fióktelepét létrehozva). Az irányelv azon szolgáltatók számára is kedvező, akik a saját tagállamukban szeretnének nyilvántartásba kerülni, mivel ők is részesülnek az egyszerűsített szabályok és eljárások előnyeiből. A tagállamoknak különösképpen az indokolatlan engedélyezési eljárásokat kell eltörölniük, a fennmaradó eljárásokat pedig egyszerűsíteni kell. Ezen túlmenően, számos jogi előírást kell eltörölni vagy megváltoztatni. Ezeket a kötelezettségeket az egyes tagállamok szabályozási kereteinek megváltoztatásával kell végrehajtani az irányelv végrehajtási határidején belül (azaz 2009 végéig) oly módon, hogy az alkalmazandó törvények és rendelkezések elvileg tartalmazzák ezeket.

Ebben az összefüggésben akkor válhat szükségessé például a közigazgatási együttműködés, ha egy másik tagállam szolgáltatója az Ön tagállamában kíván letelepedni (például egy görög állampolgár reklámügynökséget akar nyitni Belgiumban, vagy egy német kiskereskedelmi cég vállalkozást indítana Lettországon). Ilyen esetekben Önnek például szüksége lehet arra, hogy a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatósága segítséget nyújtson az ott kibocsátott okmányokkal kapcsolatban ⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ További részleteket az alábbi 2.2.1. fejezetben talál.

⁽⁸⁾ További részleteket az alábbi 2.2.2. fejezetben talál.

2. KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELV ALAPJÁN

2.1. Általános elvek

A tagállamok közötti közigazgatási együttműködés elengedhetetlen ahhoz, hogy a szolgáltatások belső piaca megfelelően működjön. Az, hogy jelenleg nincs rendszeres kommunikáció a tagállamok közigazgatási hatóságai között, azt eredményezte, hogy a szolgáltatókra túl sok szabályt kell alkalmazni, és a határokon átnyúló tevékenységek ellenőrzése megkettőződött. A kommunikáció hiányát a szélhámos kereskedők is kihasználhatják a felügyelet elkerülése szándékával vagy a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok megkerülése érdekében. Ez az egyik fő oka annak, mind ez ideig miért nem működött jól a szolgáltatások szabad mozgása.

A közigazgatási hatóságok közötti együttműködés hiányában valójában lehetetlen az illetékes hatóságok számára olyan első kézből származó információt szerezni, amely elengedhetetlen lehet a szolgáltatási tevékenységek megfelelő felügyeletéhez, például hogy:

- egy szolgáltatót jogszerűen nyilvántartásba vettek-e egy másik tagállamban (például hogy egy céget jogszerűen bejegyeztek-e ott);
- egy szolgáltató jogosult vagy felhatalmazott-e egy adott tevékenység gyakorlására (például hogy egy szolgáltató rendelkezik-e érvényes engedéllyel a letelepedés helye szerinti tagállamban, vagy ott be van-e jegyezve);
- egy okmányt valóban a másik tagállam illetékes hatósága bocsátott-e ki (mint például egy gép használatára vonatkozó tanúsítványt);
- egy benyújtott okmány még érvényes-e.

A közigazgatási együttműködés lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóságok pontos információkat szerezzenek be a másik tagállamban működő megfelelő hatóságokkal folytatott közvetlen kommunikáció útján. Ugyanakkor abban is segít, hogy a felügyelet ne vezessen az ellenőrzések megkettőzéséhez vagy a szolgáltatók további indokolatlan akadályozásához. Hosszú távon a napi együttműködés hozzájárul ahhoz, hogy növekedjen a bizalom a többi tagállam jogi és közigazgatási rendszerei iránt, és az együttműködés megszokott gyakorlattá váljék.

A szolgáltatók további akadályozása – példa

Lehetséges, hogy egy szolgáltató a letelepedési helye szerinti tagállamában már átment egy környezetvédelmi ellenőrzésen arra vonatkozóan, hogy a működése és munkamódszerei környezetvédelmi szempontból megfelelőek-e. Ezeket az ellenőrzési eredményeket figyelembe kell venni az országhatáron átnyúló szolgáltatásnyújtás során annak biztosítása érdekében, hogy a fogadó tagállam követelményeinek alkalmazása ne ismételtesse meg ezeket.

2.1.1. Általános együttműködési kötelezettség

A hatékonyan végzett közigazgatási együttműködés biztosítása érdekében a szolgáltatási irányelv a tagállamok jogi kötelezettségévé teszi a gyors és hatékony kölcsönös segítségnyújtást. Ez azt jelenti, hogy Ön tájékoztatást kérhet a másik tagállam illetékes hatóságaitól, és biztos lehet abban, hogy a választ rövidesen megkapja. Azonban Önnek is tájékoztatást kell nyújtania a többi tagállam olyan illetékes hatóságai részére, akik az Ön

illetékességi körébe tartozó szolgáltatókról kérnek valamilyen tájékoztatást. Az információcserére az IMI (belső piaci információs rendszer) használatával kerül sor ⁽⁹⁾.

2.1.2. Az összes szükséges eszköz használatára vonatkozó kötelezettség

Az együttműködési kötelezettség átfogó, és tartalmazza azt a **kötelezettséget, hogy a hatékony együttműködés érdekében szükséges minden lehetséges intézkedést meg kell tenni.**

A szolgáltatási irányelv nem határozza meg az ezen eredmény elérése érdekében kötelezően használandó módszereket vagy alkalmazandó intézkedéseket. **A kérést fogadó tagállam illetékes hatósága minden egyes esetben önmaga dönti el, hogy mi a legmegfelelőbb módja a kért információ megszerzésének.** Ennek során az illetékes hatóságok eljárásának határait a tagállamukban rájuk ruházott hatáskör szabja meg.

A gyakorlatban, ha egy másik tagállam illetékes hatóságától tájékoztatásra irányuló kérés érkezik egy szolgáltatóval kapcsolatban, akkor Ön köteles együttműködni még akkor is, ha a kért információ nem áll azonnal rendelkezésére. Ön dönti el, hogy a hatósága hatáskörében eljárva mi a kért információ megszerzésének a legmegfelelőbb módja. Lehetséges, hogy utána kell néznie a hatósága nyilvántartásában vagy adatbázisaiban, fel kell vennie a kapcsolatot a tagállama más hatóságaival, vagy tényeket kell ellenőriznie, például fel kell vennie a kapcsolatot a szolgáltatóval, helyszíni ellenőrzést kell tartania a szolgáltató telephelyén, vagy más módon kell eljárnia.

A kölcsönös segítségnyújtási kötelezettség teljesítése – példa

Az illetékes hatósághoz információkérés érkezik azzal kapcsolatban, hogy egy szolgáltató képviselőjében mely személyek járhatnak el. Amennyiben még nem áll rendelkezésre ez az információ, akkor meg kell szereznie azt, például valamely nyilvántartásból, vagy magától a szolgáltatótól.

Mi a helyzet akkor, ha... nem tudja azonosítani a kérdéses szolgáltatót, vagy nem tudja megszerezni a szükséges információt?

Általában nem okoz gondot a kérésben említett szolgáltató azonosítása. Ennek az az oka, hogy az IMI-rendszerben a kérés elküldése előtt meg kell jelölni bizonyos alapadatokat, így például a szolgáltató nevét és címét, amelyek általában elégségesek a szolgáltató azonosításához.

A legtöbb esetben, amennyiben az Ön hatósága a kérésben megjelölt egy bizonyos szolgáltató vagy adott terület tekintetében illetékes, akkor a kért információ a hatóság hatáskörében eljárva megtalálható. Ha nem rendelkezik illetékességgel a kérés megválaszolására, akkor továbbíthatja azt az adott területtel foglalkozó hatóság részére vagy az IMI-koordinátorához.

Ha akadályok merülnek fel, például nem tudja azonosítani a szolgáltatót, vagy nem tudja gyorsan beszerezni az információt, például azért, mert az információ nem áll azonnal rendelkezésére, és más illetékes hatóságokkal kell felvennie a kapcsolatot, akkor erről gyorsan tájékoztatnia kell a kérést küldő hatóságot, és kölcsönösen kielégítő megoldásra kell törekednie. A hatóságok közötti egyet nem értés esetén vegye fel a kapcsolatot az IMI-koordinátorral.

Vegye fel akkor is a kapcsolatot az IMI-koordinátorral, ha nem kap választ egy másik tagállam illetékes hatóságához intézett kérésére.

⁽⁹⁾ További részleteket az alábbi 3. fejezetben talál.

2.1.3. Valamennyi információkérésnek konkrétan és kellően megalapozottnak kell lennie

A segítségnyújtásra irányuló kérésnek konkrétan kell lennie, például világosan meg kell határoznia, milyen típusú információra van szüksége. Sok esetben az IMI keretében küldött kérések azért konkrétak, mert – a nyelvi akadályok csökkentése érdekében – azok általában előre megszerkesztett kérdéseken alapulnak. A kérések azonban szabad szöveget is használhatnak, amely esetben jobban kell arra figyelni, hogy a kérés konkrét legyen. Ennek hiányában fennáll az a veszély, hogy az illetékes hatóság több információt szolgáltat, mint amennyire Önnek szüksége van (ha a kérdés túl általános vagy túl tág értelmű), ami szükségtelen munkával jár, és esetleg nem felel meg az adatvédelmi követelményeknek. Ha a kérés nem világos, akkor annak is fennáll a veszélye, hogy a megkeresett illetékes hatóság nem lesz képes a szükséges tájékoztatás megadására.

A segítségnyújtásra irányuló kéréseket ezenkívül a küldő tagállamoknak megfelelően meg kell indokolniuk. Ez azt jelenti, hogy indokolni kell, miért szükséges az információ az érintett szolgáltató megfelelő felügyeletének biztosításához. Az indokolásnak az adott szolgáltatóhoz kell kapcsolódnia, és nem alapulhat pusztán általános megfontoláson. Az IMI-rendszerben minden egyes segítségnyújtásra irányuló kéréshez konkrét indokolást kell adni. Ez segíti a megkeresett hatóságot abban, hogy megértse, miért kéri a segítséget, és pontosan mire van szüksége.

Az indokolási követelmény azt is feltételezi, hogy a közigazgatási együttműködést nem lehet arra használni, hogy rendszeresen háttérellenőrzést végezzenek a szolgáltatók körében, azaz nem lehet minden egyes olyan esetben kérést küldeni, amikor egy másik tagállamból származó szolgáltatóról van szó. Csak akkor lehet ezt megtenni, ha valóban megalapozott kétség merül fel, például ha arra utaló jeleket talál, hogy a szolgáltató nem jogosult kereskedelmi tevékenységet folytatni, vagy nem rendelkezik erre vonatkozó engedéllyel, illetve amikor azt kell értékelni, hogy a nemzeti követelmények alkalmazhatók-e rá.

Okmányokkal kapcsolatos kérés indokolása

Nem kell kérést küldeni a másik tagállamban kibocsátott okmányok hitelességének ellenőrzése érdekében, ha nincs ok azt feltételezni, hogy ezek hiányosak vagy hamisak. Ilyen kérést akkor kell küldeni, ha van oka kételkedni, például:

- a szolgáltató által adott tájékoztatás pontosságában,
- a szolgáltató által benyújtott okmány hitelességében vagy érvényességében.

Jogszerű nyilvántartásba vétellel kapcsolatos kérés indokolása

Határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás eseteiben, azaz ha a másik tagállamokban nyilvántartásba vett szolgáltatók az Ön országába utaznak szolgáltatás nyújtása céljából, akkor Ön nem küldhet minden esetben információkérést az adott székhely szerinti tagállamokba arról, hogy a szolgáltatók ott valóban jogszerűen be vannak-e jegyezve.

Ebben az esetben is csak akkor küldhet ilyen kérést, ha megalapozott kétsége merül fel abban a tekintetben, hogy az adott szolgáltatót valóban nyilvántartásba vették-e a másik tagállamban; például, ha a szolgáltatást igénybe vevők panasszal élnek, vagy ha a szolgáltató által használt okmányok tartalmából ellentmondásos információkat kap, például az állítólagos letelepedési tagállamban bejegyzett jogi forma tekintetében vagy a szolgáltató képviselőjére felhatalmazott személyekre vonatkozóan.

2.2. A közigazgatási együttműködés főbb folyamatai

A többi tagállam hatóságaival való együttműködési kötelezettség a szolgáltatási irányelv érdemi rendelkezéseire vonatkozik, és két fő helyzetre terjed ki:

- **a szolgáltatásnyújtás esetei**, ahol az A tagállamban jogszerűen bejegyzett szolgáltató szolgáltatásokat nyújt B tagállamban anélkül, hogy ott vállalkozást alapítana (például az A tagállamban

székhellyel rendelkező cég tanácsadási szolgáltatásokat nyújt az egyik ügyfele B tagállamban végzett építési beruházásával kapcsolatban);

- **a letelepedés esetei**, amikor a szolgáltató le kíván telepedni egy tagállamban annak érdekében, hogy ott gazdasági tevékenységet folytasson, vagy ha a szolgáltató már jogszerűen letelepedett egy tagállamban, de egy másik vállalkozást is el akar indítani (például az A tagállambeli állatorvos egy második praxist kíván nyitni B tagállamban, vagy egy cég leányvállalatot alapít egy másik tagállamban).

A különbségtétel fontos, mert érintheti azt a kérdést, hogy Ön alkalmazhatja-e a nemzeti követelményeket, és azt is befolyásolja, hogy milyen tájékoztatásra lehet szüksége a másik tagállam illetékes hatóságaitól.

Ne felejtse el, hogy az Önhöz tartozó területen szolgáltatást nyújtó cégek és magánszemélyek **nem** mindegyike van szükségképpen ott letelepedve. Ezt minden egyes egyedi esetben külön kell megállapítani.

Általában nem kétséges az, hogy egy cég vagy magánszemély az Ön tagállamában letelepedett-e, például hogy azt jogszerűen bejegyezték/megalapították-e az Ön országának a cégalapításra vonatkozó követelményei szerint. Hasonlóképpen, ha egy másik tagállam szolgáltatója az Önhöz tartozó területen csak esetenként nyújt szolgáltatásokat, akkor ezt a szolgáltatót alapesetben úgy kell tekinteni, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságával él. Kétség esetén a fentieket gondosan értékelni kell az Európai Bíróság által megfogalmazott követelmények alapján; ideértve különösen az **időtartamot, az ismétlődést, a rendszerességet és a folyamatosságot**.

A szolgáltatás **időtartama** szolgálhat jelzőként, azonban ha egy szolgáltatást az Ön országában hosszabb idő alatt nyújtanak, akkor ebből nem vonhatja le automatikusan azt a következtetést, hogy az adott szolgáltató az országban letelepedettnek minősül. Gyakorlati oka van annak, hogy egyes szolgáltatások, bár hosszú ideig tartanak, mégis időlegesen minősülnek. Így egyes esetekben az időtartam nem lehet az egyetlen jelző. Azt is tudomásul kell vennie, hogy nem állapíthat meg általános határidőket, amelyeken túl a szolgáltatót automatikusan letelepedettnek minősíti.

A szabad szolgáltatásnyújtás és a letelepedés elkülönítése – időtartam – példa

Egy másik tagállamból származó A építész megnyer egy nemzetközi tervpályázatot arra, hogy az Ön fővárosában egy új operaházat tervezzen. Ő a szolgáltatásnyújtás szabadságának jogát gyakorolja.

B építész úgy dönt, hogy egy második irodát nyit az Ön országában, ahol helyi munkavállalókat fog foglalkoztatni, és ebből az irodából helyi ügyfeleket fog kiszolgálni. Ő a letelepedés jogát gyakorolja.

Az időtartam nem lenne a letelepedés kielégítő indikátora, mivel az A építész projektjének befejezése néhány évig is eltarthat, és ennek érdekében ez az építész valószínűleg sok időt fog tölteni az Önhöz tartozó területen. Mivel azonban az ő tevékenységének a jellege ideiglenes (tevékenységét a projekt befejezése után már nem fogja ott gyakorolni), ez határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás marad. Más szempontból nézve, lehet, hogy B építész irodája megbukik, és a megnyitása után már néhány hónappal bezár, azonban a gazdasági tevékenységének korlátozott időtartama ellenére világos, hogy ez az eset letelepedésnek minősült.

A figyelembe veendő további mutatók a szolgáltatásnyújtás **rendszeressége, ismétlődése és folyamatossága**. A cég vagy magánszemély által nyújtott szolgáltatás típusa és az eset egyedi körülményei alapján kell a tevékenységet megvizsgálni. Ismét csak nem vonhat le automatikusan olyan következtetést, hogy például ha egy szolgáltató rendszeresen nyújt szolgáltatást az Ön országában, akkor az már ott letelepedettnek minősül (például ha egy másik tagállamban letelepedett tanácsadó havonta egyszer szolgáltatásokat nyújt egy ügyfelének az Ön tagállamában, akkor ez a tanácsadó nem tekinthető automatikusan az Ön tagállamában letelepedettnek pusztán azon az alapon, hogy ott rendszeresen időről időre jelen van).

Az **infrastruktúra használata szintén lehet indikátor, de ismét csak nem elegendő a letelepedés megállapításához**. A szolgáltató jogosult a fogadó tagállamban infrastruktúra használatára a határon átnyúló szolgáltatás nyújtása érdekében, így ez az elem önmagában nem döntő a letelepedés megállapíthatósága

tekintetében (például nem tekinthető letelepedettnek egy A tagállambeli cirkusz, ha a nyári hónapok alatt B tagállamban vesznek részt rendezvényeken a saját infrastruktúrájukat használva; vagy egy A tagállambeli építőipari cég, amely egy irodát használ az alatt az idő alatt, amíg befejezi egy nagy beruházását B tagállamban) ⁽¹⁰⁾.

2.2.1. Közigazgatási együttműködés a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás eseteiben

A közigazgatási együttműködés különösen fontos lesz a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás eseteiben, azaz abban az esetben, amikor az A tagállamban letelepedett szolgáltató a határon átnyúló szolgáltatást nyújt B tagállamban anélkül, hogy ott állandó vállalkozást hozna létre.

Határon átnyúló szolgáltatásnyújtás – példa

- a) Az A tagállamban letelepedett állatorvos elutazik a határon át B tagállamba, hogy ott helyszíni tanácsadást végezzen.
- b) Az A tagállamban letelepedett építész megtervez egy nyaralót B tagállamban.
- c) Az A tagállamban letelepedett idegenvezető egy turistacsoportot kísér, akik B tagállamban tesznek látogatást.

A szolgáltatási irányelvnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezései alapján az a tagállam, ahol a határokon átnyúló szolgáltatást nyújtják, **csak** akkor alkalmazhatja a saját követelményeit a másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra, ha a kérdéses követelmény:

■ **megfelel a szolgáltatási irányelv 16. cikkében meghatározott feltételeknek:**

- a követelmény megkülönböztetésmentes >> a követelmény sem közvetve, sem közvetlenül nem részesíti eltérő elbánásban a belföldi szolgáltatókat és a más tagállamokból érkező szolgáltatókat (például hátrányos megkülönböztetésnek minősül engedélyezési rendszer előírása kizárólag a más tagállamokból érkező szolgáltatók számára);
- a követelmény alkalmazását a közérdek, közbiztonság, közegészség vagy a környezetvédelem indokolja; ÉS
- a követelmény szükséges és arányos >> alkalmasnak kell lennie a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem lehet más, kevésbé korlátozó eszköz, amellyel ugyanez a cél elérhető lenne (például ha a környezetvédelmi közérdek azt követeli meg, hogy bizonyos szolgáltatási ágazatokban a szolgáltatók tanfolyamokon vegyenek részt, akkor figyelembe kell venni, hogy ugyanezt a célt nem érték-e már el hasonló tanfolyamokon való részvétellel a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamban).

■ **vagy vonatkozik rá egy további mentesség a „szolgáltatásnyújtás szabadságának” elve alól, a szolgáltatási irányelv 17. cikkében felsoroltak szerint.**

A legfontosabbak, amelyeket nem szabad elfelejtenie, a nemzeti szociális biztonsággal kapcsolatos mentességek (mint például a nyugdíjak, az álláskeresési vagy anyasági juttatások), a szakképesítések elismerése (azaz a másik tagállamban szerzett oklevelek, diplomák vagy szakmai gyakorlat elismerése) ⁽¹¹⁾, valamint azok a követelmények, amelyek egy tevékenységet egy adott szabályozott szakma számára tartanak fenn. Ezekben az esetekben az a tagállam, ahol a szolgáltatást nyújtják, előírhatja a saját nemzeti követelményeit a másik tagállam szolgáltatóira is (ha ez összeegyeztethető az EK-Szerződéssel).

⁽¹⁰⁾ A letelepedés és a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás közötti különbségtétellel kapcsolatos további tájékoztatást talál a „Kézikönyv a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról” 7.1.1. fejezetében.

⁽¹¹⁾ A szakképesítések elismerésére az IMI tartalmaz egy külön közigazgatási együttműködési modult, amely a felülvizsgált szakképesítési irányelv rendelkezésein alapul (2005/36/EK, HL L 255., 2005.9.30.). További részleteket az alábbi 3. fejezetben talál.

2.2.1.1. A helyzet – Egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóval kapcsolatos segítségnyújtási kérelem

Ha egy másik tagállam szolgáltatója az Ön országában végez határon átnyúló tevékenységet, akkor Önnek különféle típusú információkra lehet szüksége, az adott esettől függően.

1. Kétség esetén szüksége lehet olyan **információra, amely megerősíti, hogy a szolgáltató ténylegesen határon átnyúló szolgáltatásokat nyújt** (jogi megfogalmazásban: annak biztosítása, hogy a szolgáltató a másik tagállamban letelepedett, és hivatkozhat a szolgáltatási irányelvnek a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szóló záradékára). Kérhet például tájékoztatást arról, hogy a szolgáltató jogszerűen letelepedett-e a másik tagállamban, és hogy a tevékenységét e székhelyről fejti-e ki.

A másik tagállamban való jogszerű nyilvántartásba vételre vonatkozó kérdés – példa

Önnek mint az A tagállam hatóságának tudomására jut egy rendezvényszervező tevékenysége, aki azt állítja, hogy őt a B tagállamban nyilvántartásba vették. Ön azonban nem találja jelét annak, hogy az adott rendezvényszervezőnek a B tagállamban lenne címe. Hogy képes legyen megállapítani azt, hogy határon átnyúló szolgáltatásnyújtásról van-e szó, úgy dönt, hogy felveszi a kapcsolatot B tagállam hatóságaival annak igazolása érdekében, hogy a rendezvényszervező B tagállamban letelepedett-e, és ott tevékenységet folytat-e.

2. A határon átnyúló esetekben az esetleg szükséges **információ típusa attól függ, hogy az adott esetben Ön alkalmazhatja-e saját követelményeit**. Két helyzet különíthető el.

a) Azokban a helyzetekben, amikor nem alkalmazhatja a követelményeit a másik tagállamban letelepedett szolgáltatókra (azaz ha a követelmény nem felel meg a 16. cikkben meghatározott feltételeknek és nem tartozik a 17. cikkben meghatározott mentességek alá), akkor kérhet tájékoztatást a szolgáltató letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságától, ha alapos kételye merül fel azzal kapcsolatban, hogy a szolgáltató jogszerűen nyújtja-e a határon átnyúló szolgáltatásait a másik tagállambeli székhelyéről. Szüksége lehet például olyan információra, hogy a szolgáltató valóban jogosult-e egy adott típusú szolgáltatás nyújtására a letelepedési helye szerinti tagállamban, és hogy azt jogszerű módon végzi-e.

Határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás: kérdések a letelepedés helye szerinti tagállamhoz – példa

Az A tagállambeli építész ideiglenes szolgáltatásokat nyújt az ügyfelének B tagállamban. Mint B tagállam hatósága, tudomására jut, hogy ez az építész a foglalkozását egy olyan cégben gyakorolja, amely mind építész, mind pedig építőipari szolgáltatásokat is nyújt. Az Ön tagállamában e tevékenységek együttes gyakorlása összeférhetetlennek minősül, és kételyei vannak abban a tekintetben, hogy ez megengedett-e A tagállamban, és ha igen, ott hogyan szabályozzák az esetleges összeférhetlenségeket.

Ezután felveszi a kapcsolatot A tagállam illetékes hatóságával annak kiderítése érdekében, hogy ez a szolgáltató jogszerű módon gyakorolja-e a tevékenységeit, és hogy A tagállam illetékes hatósága a saját országának jogszabályai alapján hogyan tudja megelőzni a lehetséges érdekellentéteket vagy összeférhetlenségeket.

b) Azokban a helyzetekben, amikor alkalmazhatja a saját követelményeit a fogadott szolgáltatókra, összhangban a szolgáltatási irányelv 16. és 17. cikkeivel és az EK-Szerződéssel, a szolgáltatótól kérhet tájékoztatást, és szükség esetén okiratok benyújtását is kérheti. Csakúgy, mint a letelepedéssel kapcsolatos ügyekben (lásd a továbbiakban), a letelepedés helye szerinti tagállamnak címzett kérések gyakran okiratokra vonatkoznak.

Határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás: kérdések a letelepedés helye szerinti tagállamhoz – példa

Az A tagállamban letelepedett társaság szolgáltatásokat nyújt a B tagállamban rendezett nagy nyilvános rendezvényen. Ennek során a saját egyedi hangtechnikai berendezéseit használja. Mint B tagállambeli illetékes hatóság, alapos kételyei vannak a használt berendezések műszaki megfelelőségét és a kibocsátott zajszintjüket illetően. Felveszi a kapcsolatot az illetékes hatósággal A tagállamban, hogy ellenőrizze, a szolgáltató által a berendezéssel kapcsolatban benyújtott igazoló iratok érvényesek-e.

2.2.1.2. *B. helyzet* – Az Ön tagállamában letelepedett olyan szolgáltatóval kapcsolatos segítségnyújtási kérelem, aki másik tagállamokban is nyújt szolgáltatást

Mint a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatósága, főszabályként rendelkezik a szolgáltató tevékenységének tárgyával, jogi formájával, jogi képviselővel stb. kapcsolatos információkkal, illetve hozzáfér ezekhez. Elképzelhető azonban, hogy a megfelelőség felügyeletére csak akkor képes, ha a szolgáltató másik tagállamban kifejtett tevékenységével kapcsolatban is kap információt. Ilyen helyzet állhat elő például akkor, ha egy másik tagállambeli szolgáltatást igénybe vevő vagy egy versenytárs panasszal élt a szolgáltató ellen, illetve egy másik tagállam hatósága az Ön illetékes hatóságát kérte fel arra, hogy igazolja, hogy a szolgáltató megfelel a szabályoknak, melyek az Ön országában alkalmazandók.

Határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás: kérdések ahhoz a tagállamhoz, ahol a szolgáltatást nyújtják – példa

Mint A tagállambeli illetékes hatóság, köteles biztonsági okokból ellenőrizni, hogy bizonyos műszaki berendezések időszakos műszaki felülvizsgálata megtörtént-e. Arról szerez információt, hogy az Ön országában letelepedett vállalat esetleg B tagállamban nyújt szolgáltatásokat olyan berendezések használatával, amelyek az Ön adatai szerint nem kerültek időszakos műszaki felülvizsgálat alá. Felveszi a kapcsolatot B tagállam illetékes hatóságával, és ezzel kapcsolatban tájékoztatást kér.

Egyértelmű, hogy ilyen körülmények között az Ön illetékes hatósága nem végez ellenőrzést a másik tagállam területén, hanem a szükséges tájékoztatást megkéri annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahol a szolgáltatást nyújtják.

2.2.2. *Közigazgatási együttműködés letelepedéssel kapcsolatos ügyekben*

Az egyik tagállambeli szolgáltató (állampolgár vagy ott bejegyzett vállalat) egy másik tagállamban kíván letelepedni. Kétféle, letelepedésnek minősülő helyzetet, elsődleges és másodlagos letelepedést különböztethetünk meg. Például:

- egy A tagállambeli friss diplomás állatorvos B tagállamban indít praxist; ez az ő elsődleges letelepedése;
- egy A tagállambeli tanácsadó cég fióktelepet nyit B tagállamban; ez másodlagos letelepedés.

Mint a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatósága, gondoskodnia kell a saját jogszabályainak (például annak a követelménynek, hogy a kereskedelmi nyilvántartásba vagy egy szakmai testülethez be kell jelentkezni, vagy hogy indokolt esetben engedélyt kell beszerezni stb.) való megfelelésről. Annak vizsgálata érdekében, hogy egy szolgáltató teljesíti-e ezeket a követelményeket, kérhet tőle információszolgáltatást és adott esetben bizonyos okiratok benyújtását (például kérelem benyújtását, annak okirati igazolását, hogy rendelkezik a szükséges felelősségbiztosítással stb.).

Bizonyos esetekben a szolgáltató tagállamának illetékes hatóságaitól is kérhet segítségnyújtást, például ha arról akar megbizonyosodni (kétség esetén), hogy az okirat hiteles vagy érvényes-e. Különösen fontos arról gondoskodni, hogy az eljárások és a formai követelmények a szolgáltató számára a lehető legegyszerűbbek maradjanak.

Példa

Mint annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a szolgáltató leányvállalatot szeretne alapítani, esetleg szüksége lehet arra, hogy információt kérjen az első letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságaitól, hogy ellenőrizze azon információ hitelességét, amelyet a szolgáltatót a leányvállalat alapítása kapcsán képviselő személy felhatalmazásával kapcsolatban szolgáltatottak.

3. A BELSŐ PIACI INFORMÁCIÓS RENDSZER – A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGKÖNNYÍTÉSE

3.1. Mi az IMI?

A belső piaci információs rendszer (IMI) egy elektronikus eszköz, amelyet arra fejlesztettek ki, hogy támogassa a belső piacon a közigazgatási szervek közötti napi közigazgatási együttműködést.

Az IMI egy egységes rendszer, amelyet abból a célból hoztak létre, hogy képes legyen támogatni a közigazgatási együttműködést a belső piaci jogalkotás számos területével összefüggésben. Jelenlegi állapotában az IMI-t a következő területeken használják közigazgatási együttműködésre:

- operatív alapon használják a szakképesítések kölcsönös elismerésével kapcsolatos együttműködésben 11 szakma esetében, a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvben előírtak szerint;
- kísérleti jelleggel használják a szolgáltatási irányelv által előírt együttműködés során; a kísérleti szakasz 2009 végéig fog tartani, amikor is már a szolgáltatási irányelv szerinti közigazgatási együttműködésnek is operatív alapon kell majd működnie.

Az egységes rendszernek az az előnye, hogy egy adott hatóságnak csak egy rendszert kell kezelnie, és csak egyszer kell regisztrálnia magát a rendszerben. A hatáskörétől függően az IMI által támogatott egy vagy több jogterülethez lehet hozzáférési joga.

3.2. Hogyan működik az IMI?

Az IMI azáltal teszi lehetővé az illetékes hatóságok közötti elektronikus információcserét, hogy az illetékes hatóságoknak lehetőséget nyújt arra, hogy könnyen azonosíthassák az érintett partnerhatóságokat a többi tagállamban, és velük gyorsan és hatékonyan kommunikálhassanak.

Lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóságok felhasználói legyőzzék a kommunikáció jelentős gyakorlati akadályait, melyek közül kiemelendők a közigazgatási és a munkakultúra különbségei, az eltérő nyelvek és az, hogy nem egyértelműen ismertek a többi tagállamban található partnerek.

Az IMI-nek számos olyan jellemzője van, amely jelentősen csökkenti az illetékes hatóságoknál dolgozó felhasználók munkaterhét, és elősegíti a kommunikációt, így például:

- kapcsolattartók és keresési feltételek adattára (ideértve a részletes címtárat és a hatáskörre vonatkozó adatokat is) az illetékes hatóságok tekintetében az egész EU-ra kiterjedően;
- többnyelvű kereső az illetékes hatóságokhoz;
- előzetesen összeállított kérdések és válaszok listája (az egyes jogalkotási területek alapján) az EU összes hivatalos nyelvén annak elősegítése érdekében, hogy a hatóságok könnyebben kommunikálhassanak egymással;
- kiegészítő nyelvi támogatás, ideértve az Európai Bizottság online gépi fordítási eszközéhez való hozzáférést;
- valamennyi tagállam által jóváhagyott átlátható eljárások arra vonatkozóan, hogyan kell a kéréseket intézni;

- elektronikus okiratok és igazolások cseréjének lehetősége;
- egy kérdéskezelő eszköz az információcserék folyamatának figyelésére és az egyes kérésekkel kapcsolatos esetleges problémák azonosítására (ideértve azt is, hogy a hatóság automatikus e-mail figyelmeztetést kap, amikor valamit tennie kell a kéréssel kapcsolatban);
- problémamegoldó mechanizmusok olyan esetekre, amikor az illetékes hatóságok nem értenek egyet.

A nyelvi akadályok leküzdése – a „lehetőségek művészete”

A hatóságok közötti európai szintű kommunikáció elősegítése érdekében az IMI **előzetesen összeállított és lefordított kérdésekkel és válaszokkal** dolgozik. Ezek az EU minden hivatalos nyelvén elérhetők. Egy olasz hatóságnál dolgozó felhasználó kiválaszthat egy sor kérdést olaszul, és elküldheti a kérését Magyarországra. A magyar felhasználó magyarul fogja látni a kérdéseket, és kiválasztja az előre lefordított választ. A kérést ezután visszaküldik az olasz hatóságnak, ahol a felhasználó a válaszokat olaszul látja majd.

Összetettebb esetekben azonban szükséges lehet még az is, hogy egy hatóság további részletek iránt érdeklődjön **szabad szövegben**. Annak érdekében, hogy ilyen esetekben is minimalizálja a nyelvi akadályt, az IMI kétszintű támogatást ajánl:

- jelzi, hogy a kérdésben címzett illetékes hatóságnál dolgozó felhasználók milyen nyelven értenek;
- online gépi fordítást biztosít egyes nyelvpárokhoz, a begépett megjegyzések nyersfordításának elkészítésére.

Az IMI használójaként mindig arra törekedjen, ha csak lehetséges, hogy olyan nyelvet használjon, amelyet értenek a megkeresett hatóságnál. **Kérjük, a lehető legvilágosabban fogalmazzon, és használjon rövid mondatokat.** Ez javítja a gépi fordítás minőségét. Ne feledje, a gépi fordítás csak a fordított szöveg vázlatos lényegét adja vissza, jogi célokra szükség lehet egy hivatalos fordítás elkészítésére, a helyzettől függően.

3.3. A rendszer használói

1. Illetékes hatóságok

Az IMI legfontosabb használói a tagállamok illetékes hatóságai, amelyek a rendszer segítségével információkat kérnek le egymástól.

Ezek a hatóságok tartozhatnak a kormányzati közigazgatáshoz (például minisztériumok, kormányzati ügynökségek vagy helyi önkormányzatok), de lehetnek szakmai szervezetek vagy más illetékes szervek is. Működhetnek országos, regionális vagy helyi szinten.

Minden egyes tagállam eldöntheti, mely illetékes hatóságok fogják az IMI-t használni. Egyes tagállamok beléptetik a rendszerbe az összes érintett hatóságot, míg mások először csak néhányat regisztrálnak. A rendszerbe bármikor beléphet egy új hatóság.

Az IMI-rendszerben regisztrált hatóság:

- használhatja az IMI illetékes hatóságokat tartalmazó adatbázisát arra, hogy a tagállamok bármelyikében illetékes hatóságot keressen;
- bármelyik tagállam illetékes hatóságához küldhet információkérést az előre lefordított kérdések közül válogatva, amelyek ahhoz a jogalkotási területhez kapcsolódnak, amelyre regisztrációja érvényes;
- válaszolhat a másik tagállam illetékes hatóságától érkezett információkérésekre.

Mint illetékes hatóság, használhatja az IMI-t minden olyan esetben, amikor megalapozott kétsége van és információra van szüksége egy másik tagállambeli szolgáltatóval kapcsolatban. Emellett természetesen válaszolnia kell majd a rendszeren keresztül más tagállamokból érkezett kérdésekre is.

2. IMI-koordinátorok

A rendszer további fontos szereplői az IMI-koordinátorok, akik fontos szerepet játszanak a rendszer kialakításában és működtetésében. Feladataik közé egyaránt tartoznak adminisztratív jellegű teendők, a rendszer működésének támogatásával kapcsolatos és tartalommal összefüggő koordinációs feladatok is. Ezen túlmenően az IMI-koordinátorok illetékes hatóságként is eljárhatnak, és mint ilyenek információkéréseket küldhetnek és kaphatnak.

Az IMI-koordinátor elláthatja ugyanazokat a feladatokat, mint egy illetékes hatóság, ezenkívül pedig:

- illetékes hatóságokat regisztrálhat és hitelesíthet az IMI-rendszerbe;
- engedélyezheti egy illetékes hatóság számára az IMI valamely jogterületéhez való hozzáférést;
- egyet nem értés esetén beavatkozhat a két illetékes hatóság közötti információcserébe a kielégítő válasz biztosítása érdekében;
- ellenőrzi a kérések feldolgozását, és biztosítja, hogy a kéréseket időben megválaszolják;
- a másik tagállambeli felhasználók számára segítséget nyújt a megfelelő illetékes hatóság azonosításában, amelyet egy adott témában meg lehet keresni (ideértve az üzenetek továbbítását is).

Tagállamonként egy nemzeti IMI-koordinátor (NIMIC) működik. Ezen túlmenően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy kijelölt IMI-koordinátorokra ruházzák a fenti koordinációs feladatokat egy vagy több adott jogterület vagy a közigazgatás egy része tekintetében.

A szolgáltatási irányelv előírja, hogy a tagállamok jelöljenek ki „kapcsolattartó pontokat” a közigazgatási együttműködés céljából. A kapcsolattartó pontok feladata az, hogy beavatkozzanak, ha a közigazgatási együttműködéssel és a szolgáltatási irányelvvel kapcsolatban problémák merülnének fel. A gyakorlatban a kapcsolattartó pontok szerepét a rendszerben az IMI-koordinátorok töltik be.

3. Európai Bizottság

Az Európai Bizottság az IMI-rendszert a luxembourgi adatközpontjában működteti és tartja karban. A Bizottság felelős a rendszerben megjelenő fordításokért, és a belső piaci jogalkotás rendelkezései alapján elkészíti az IMI kérdéscsomagjait. Működtet továbbá egy központi ügyfélszolgálatot az IMI-koordinátorok számára.

3.4. Hogyan érhető el az IMI?

Az IMI egy biztonságos internetalkalmazás, amely a kijelölt IMI-honlapon keresztül érhető el (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/).

A hálózat zárt: csak akkor léphet be, ha Ön valamely IMI-koordinátor által hitelesített illetékes hatóság bejegyzett felhasználója. Ha úgy gondolja, hogy az Ön hatóságának hozzáféréssel kellene rendelkeznie az IMI „szolgáltatások” moduljához, vegye fel a kapcsolatot a nemzeti IMI-koordinátorával (NIMIC), akinek elérhetőségét megtalálja az IMI-honlapon.

4. ÚTMUTATÓ LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE: HOGYAN HASZNÁLHATÓ AZ IMI A SZOLGÁLTATÁSI IRÁNYELVHEZ

4.1. Első lépések

Szükség van néhány előkészítő lépésre azt megelőzően, hogy egy hatóság elkezdhetné használni az IMI-rendszert a többi tagállammal való információcsere céljára.

Először is meg kell bizonyosodnia arról, hogy a hatóságáról az IMI-rendszerben található minden információ pontos és naprakész. Ez nemcsak az Ön elérhetőségi adataira vonatkozik, hanem a hatóságának az általános hatáskörével kapcsolatos további információkra is, valamint arra, hogy milyen jellegű munkát végez a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban.

Az IMI rendkívül hasznos eszköz lehet. Potenciálisan sok ezer európai illetékes hatóságot hozhat össze, azonban ahhoz, hogy hatékony legyen, alkalmasnak kell lennie arra, hogy segítse Önt abban, hogy azonosítani tudja a megfelelő hatóságot, amelyikkel fel kellene vennie a kapcsolatot, ha kétsége merül fel egy szolgáltatóval kapcsolatban. Épp ezért **minden hatóságnak biztosítania kell azt, hogy a rá vonatkozó információ jó minőségű legyen.**

Másodszorban el kell döntenie, hogy a rendszerben mely beállításokkal tudja a legjobban biztosítani, hogy az IMI használata a lehető leghatékonyabb legyen. Ki legyen a hatóságon belül az, akinek hozzá kell férnie az IMI-hez a kérések küldése vagy megválaszolása érdekében? Kinek a feladata legyen a hatóságra vonatkozó adatok karbantartása és frissítése, valamint az új felhasználók rögzítése? Ha úgy dönt, hogy sok felhasználót regisztrál, esetleg célszerű kijelölni egyet, aki mintegy postafiókként működik, és szétosztja a kéréseket a kollégák részére a hatóságon belül (az IMI-ben ezt „allokációnak” nevezik).

Ha a hatóságát csak nemrég regisztrálták, és Ön az első felhasználó, akkor gondoskodjon róla, hogy ezeket a lépéseket megtegye. Ha a hatósága már használta információcserére az IMI-t a szakképesítések területén, akkor esetleg vegye fel a kapcsolatot a hatóságán belüli más IMI-felhasználókkal, és egyezzenek meg, ki teszi meg a fenti lépéseket. Részletesebb útmutatást az IMI Felhasználói kézikönyvben talál ⁽¹²⁾.

4.2. Hogyan küldjön információkérést egy másik tagállam hatóságához?

4.2.1. 1. lépés – A „szolgáltatási irányelv” jogterület kiválasztása

Az első lépés az, hogy jeleznie kell, melyik jogterületre vonatkozik a kérése. Az IMI két területre terjed ki: a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv és a szolgáltatási irányelv.

Egyes hatóságok az IMI által támogatott mindkét jogterülethez hozzá fognak férni. Lehetséges például, hogy az építészek országos tanácsa illetékes mind az építészek szakképesítésének elismerése, mind pedig az építészek által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó más szabályok alkalmazása tekintetében is (például biztosítási kötelezettségek tiszteletben tartása, a több ágazatot átfogó tevékenységekre vonatkozó korlátozások). Egyes esetekben a hatóság dönthet úgy, hogy az egyes jogterületek tekintetében megosztja a felelősséget a hatóságnál dolgozó különböző felhasználók között. Más esetekben lehetséges, hogy Önnek felhasználóként mind a szolgáltatási, mind pedig a szakképesítési modulokhoz lesz hozzáférése az IMI-n belül.

⁽¹²⁾ Az IMI Felhasználói kézikönyv elérhető az IMI honlapján (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net).

Ebben az esetben először ki kell választania a „szolgáltatási irányelvet” ahhoz, hogy a szolgáltatásokkal kapcsolatos kérést küldhessen. Ha csak a „szolgáltatási irányelv” alkalmazáshoz van hozzáférése az IMI-ben, akkor erre nincs szükség, mivel a rendszer automatikusan ki fogja választani a jogszabályi területet.

Mielőtt kérést küldene az IMI-ben, mindig győződjön meg arról, hogy az a szolgáltatási tevékenység, amelyre a kérése vonatkozik, a szolgáltatási irányelv alkalmazásának hatálya alá tartozik ⁽¹³⁾.

A jogterület kiválasztása – példa

Egy A tagállamban az építészeti tanács szükségesnek tartja, hogy meggyőződjön egy B tagállamban megszerzett diploma hitelességéről. Mint az IMI-rendszer használója, Ön elküld egy kérést B tagállam illetékes hatóságához, a szakképesítési modul használatával. Ugyanennek a hatóságnak alapos kétsége merül fel egy építésszel kapcsolatban, aki a szomszédos B tagállamból ideiglenesen szolgáltatásokat nyújt. Ebben az esetben az IMI-rendszerbe való belépés után a szolgáltatási irányelv modult kell használni arra, hogy felvegye a kapcsolatot az illetékes hatósággal B tagállamban, és kiderítse, hogy az építészt ott jogszerűen nyilvántartásba vették-e.

4.2.2. 2. lépés – A megfelelő illetékes hatóság megtalálása a másik tagállamban

Az IMI lehetővé teszi az illetékes hatóságok azonosítását a másik tagállamban anélkül, hogy előzetesen ismernénk az adott ország közigazgatási szerkezetét. Az IMI a szolgáltatásokkal foglalkozó illetékes hatóságok információs adattáraként működik. A keresési feltételek összekapcsolásával lehetősége lesz arra, hogy azonosítsa azt a megfelelő hatóságot, amellyel fel kell vennie a kapcsolatot (feltéve, ha tagja a rendszernek). Ezek a következőket foglalják magukban:

- a keresett **ország és az adott város/település;**
- a hatóság **megnevezése;**
- **szabadszöveges keresés** az Ön saját nyelvén.

Az IMI-rendszerben történt regisztrációt követően, valamennyi hatóságnak meg kell jelölnie, hogy milyen szolgáltatási tevékenységért felelős. Rendelkezésre áll egy második felsorolás is, amely segítségével a hatóságok információt szolgáltathatnak az illetékességi körükbe tartozó feladatok típusáról (például környezetvédelem, engedélyezés, egészség és biztonság) és az általuk képviselt kormányzati szintről (országos, regionális, helyi).

Mindegyik hatóságnak meg kell adnia továbbá egy rövid, érthető nem hivatalos megnevezést (például „... építési hatósága”) és a hatáskörének szabadszöveges leírását. Mindkettőt lefordítják az EU minden hivatalos nyelvére.

Miután kiválasztott egy hatóságot a listáról, több adatot is olvashat róla, például a hatáskörét és a felhasználók által értett nyelveket. Ha úgy találja, hogy nem ez a megfelelő hatóság, akkor visszamehet a keresőlistára és választhat egy másik hatóságot ⁽¹⁴⁾.

Az illetékes hatóság megkeresése – példa

Ha Ön a gépjárművezető-oktató iskolákat felügyelő illetékes olasz hatóságot keresi, akkor ki kell választania az országot (Olaszország), azután a hatóság típusát (illetékes hatóság), ezt követően beírhat egy szabad szöveget, például „gépjárművezető-oktató iskola” vagy „gépjárművezetés” az Ön saját nyelvén.

⁽¹³⁾ Lásd a fenti 2.1. fejezetet. A szolgáltatási irányelv hatályát illetően további magyarázatokat talál a „Kézikönyv a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról” 2.1. fejezetében.

⁽¹⁴⁾ A keresési funkcióról részletesebb tájékoztatást az IMI Felhasználói kézikönyv 2. részének 8. fejezetében – Illetékes hatóság keresése, kérések megtekintése – talál.

Mi történik akkor... ha nem talál egy hatóságot sem?

Lehetséges, hogy az Ön által választott kulcsszavak alapján az a tevékenységtípus, amelyet Ön keres, nem tartozik a szolgáltatási irányelv hatálya alá.

Miért nem talál meg egy illetékes hatóságot – példa

Ha a „közlekedés” szóra keresett, és nem talált hatóságot, akkor ennek valószínűleg az az oka, hogy a szolgáltatási irányelv nem vonatkozik a közlekedési szolgáltatásokra.

Elképzeltető, hogy nincs pontos egyezés a rendszerben elérhető, előre lefordított kulcsszavak listájával.

Keresési alternatívák – példák

Próbáljon szinonimákat használni, ha nem kap kielégítő eredményt.

Keressen a „jogosítvány” szóra, ha nem kap eredményt az „engedély”-re; keressen a „vendéglátás” szóra, ha nem kap eredményt az „étel-házhozszállítás” szóra stb.

Próbáljon meg szélesebb értelmű kulcsszó-kategóriákat használni, mivel az illetékes hatóság lehet, hogy több általános szolgáltatási tevékenység felügyeletéért is felelős.

Keressen az „iparos” szóra, ha nem kap eredményt a „festő”-re; keressen a „turizmus” szóra, ha nem kap eredményt az „utazásszervező” szóra stb.

Ha nem találja meg a keresett illetékes hatóságot, akkor elküldheti kérését valamelyik IMI-koordinátornak a másik tagállamban, aki továbbítja majd az adott tagállamban a megfelelő hatóságnak.

4.2.3. 3. lépés – Válassza ki a megfelelő kérdéscsoportot

Miután kiválasztotta azt a hatóságot, amellyel fel kívánja venni a kapcsolatot, ki kell választania a használni kívánt „kérdéscsomagot”. Ha gyorsan át akarja tekinteni a különböző kérdéscsoportokban rendelkezésre álló előre lefordított kérdéseket (anélkül, hogy ki kellene töltenie bármit is), válassza az „előnézet” funkciót. A másik lehetőség az, hogy kulcsszavak alapján keressen, és a rendszer meg fogja mutatni, melyik „kérdéscsoportban” van(nak) a keresett kulcsszavakat tartalmazó kérdés(ek).

A szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó információcsere támogatására az IMI egy sor előzetesen összeállított és lefordított kérdést ajánl, amelyek négy különböző kérdéscsoportba tartoznak:

- cég/partnerség általi, határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra vonatkozó kérés;
- egyéni szolgáltató általi, határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra vonatkozó kérés;
- cég/partnerség állandó letelepedésére vonatkozó kérés;
- egyéni szolgáltató állandó letelepedésére vonatkozó kérés.

A kérdéscsoport kiválasztását a szóban forgó **szolgáltató típusának** és annak a kombinációjának határozza meg, hogy **szolgáltatásnyújtásra vagy letelepedésre vonatkozik a kérés**. Az adott szolgáltató típusának a meghatározása meglehetősen egyértelmű kell, hogy legyen. Általában rendelkezésre áll a név és néhány kiegészítő részlet, ami segít azt eldönteni, hogy természetes személyről vagy cégről/társaságról van-e szó.

A második elhatárolás – annak eldöntése, hogy a kérés „határon átnyúló szolgáltatásra” vagy „letelepedésre” vonatkozik-e – már nehezebb lehet. Általánosságban a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást az jellemzi,

hogy a szolgáltató nem vesz részt stabilan és állandóan a szolgáltatásnyújtás helye szerinti ország gazdasági életében ⁽¹⁵⁾.

4.2.4. 4. lépés – Adja meg a válaszadás kért határidejét

Választania kell egy időpontot, ameddig szüksége van a válaszra, és ezt meg kell adnia a válaszadó hatóság számára. Ne felejtse el, hogy ez az időpont nem kötelező, és pusztán jelzésértékű. A másik tagállam válaszadó hatósága vagy elfogadja a javasolt határidőt, vagy pedig megad egy másik határidőt, amelyen belül válaszolni kíván.

A szolgáltatási irányelv kötelezővé teszi, hogy a lehető legrövidebb időn belül válaszolni kell, de nem határoz meg konkrét határidőket. Ha kérés érkezik Önhöz, gondoskodnia kell arról, hogy mindent megtegyen annak érdekében, hogy a jelzett határidőn belül válaszolhasson.

Ha bármilyen problémát tapasztal abban a tekintetben, hogy a válasz késése akadályozza Önt jogi kötelezettségeinek teljesítésében egy szolgáltatóval kapcsolatos döntés meghozatala során, akkor vegye fel a kapcsolatot az IMI-koordinátorával.

4.2.5. 5. lépés – Adja meg a szolgáltató részletes adatait

A következő lépés az, hogy megadja a „kérés részleteit”, azaz a szolgáltatóval kapcsolatos alapvető információkat (így a nevét, az elérhetőségét és a szóban forgó szolgáltatási tevékenység típusát). Ez az információ elengedhetetlenül szükséges a másik tagállam megkeresett illetékes hatósága számára, mivel ennek alapján tudja beazonosítani az érintett szolgáltatót.

Ne feledje, hogy minél több adatot ad meg, annál könnyebb lesz a válaszadó hatóság számára a szolgáltatót azonosítani és megadni Önnek a kért tájékoztatást.

A kéréséhez indokolást is kell csatolnia.

>> **Kötelező mezők**

Észre fogja venni, hogy egyes mezők csillaggal vannak megjelölve. Ezek kötelezők: a rendszer nem fogja továbbengedni, ha ezeket nem tölti ki. Általánosságban fontos az, hogy megadja minden olyan információt, amely a rendelkezésére áll a szolgáltatóval és a szolgáltatásaival kapcsolatban. Ez lehetővé teszi a másik hatóság számára, hogy azonosítsa a szolgáltatót, és jelentősen felgyorsítja az információáramlást.

>> **Szabadon választható mezők**

Bizonyos mezőkben további információkat adhat meg, ha rendelkezik ilyenekkel.

⁽¹⁵⁾ További részleteket a fenti 2.2. fejezetben talál.

További mezők kitöltése, ha rendelkezésre áll az információ – példa

Cégre/partnerségre vonatkozó kérést küld. Amikor megadja a szolgáltató adatait, az IMI megkérdezi, hogy tudja-e a cég nyilvántartási számát. Ha azt jelöli be, hogy ez az információ „rendelkezésre áll”, akkor a rendszer felkínálja, hogy töltsse ki az alábbi mezőket vagy azok egy részét:

- adószám,
- kereskedelmi/cégjegyzék,
- szakmai nyilvántartási szám,
- egyéb nyilvántartási szám.

>> Legördülő listák

Számos előre lefordított legördülő listát tartalmaz a rendszer, hogy segítse Önt az adott eset leírásában. Ezeknek az a célja, hogy a lehető legjobban egységesítsék a kérdések formáját; tartalmazzák – többek között – a tagállamok listáját, a szolgáltatási tevékenységek típusait (lásd lent) és a cégtípusokat.

Legördülő lista használata – példa

Cégre/partnerségre vonatkozó kérést küld. Az egyik szabadon választható mező a szolgáltató jogi formájára vonatkozó információ. Rendelkezésre áll egy előzetesen összeállított legördülő lista. Ez tartalmazza az összes tagállamban leggyakrabban általánosan előforduló jogi formákat.

Ennek használathoz be kell lépnie a szövegcellába. A listán úgy kereshet, hogy vagy az országcódokat írja be, vagy a keresett jogi forma első karaktereit. A rendszer ezt követően megmutatja a rendelkezésre álló lehetőségeket.

Ha nem találja a listán a keresett jogi formát, akkor válassza az „egyéb” lehetőséget, ezt követően pedig szabad szövegben jelezze a helyes jogi formát.

>> Címre vonatkozó információ

Amikor megadja a szolgáltató címét, ügyeljen arra, hogy azt a címet írja be, amelyik a válaszadó hatóság számára a leghasznosabb lehet a szolgáltató azonosítása során.

Megjelölhető egynél több cím is: például lehet, hogy meg tudja adni mind a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamban bejegyzett irodájának címét (például a székhely címe), mind pedig az Ön tagállamában bejegyzett másik címét.

>> Szolgáltatási tevékenység

A kiválasztás elősegítése érdekében a rendszer tartalmazza a tevékenységek listáját, amelyet az EU összes nyelvére lefordítottak.

Az adott esethez kapcsolódó tevékenység kiválasztható a listáról történő kereséssel vagy a kulcsszó begépelésével is. Az alábbi példában a szolgáltató vendéglátási szolgáltatásokat kínál.

Jogi forma	
Képviselő adatai	
A szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam	
Szolgáltatási tevékenység	44
Nyilvántartási szám	45200000-9 - Teljes vagy részleges magas- és mélyépítési munka.
A szolgáltató telefonszáma	45500000-2 - Mély- és magasépítési gépek és berendezések kölcsönzése kezelővel.
A szolgáltató e-mail címe	48400000-2 - Kereskedelmi és személyes tranzakciókezelő szoftvercsomag.
A szolgáltató címe	48900000-7 - Különböző szoftvercsomagok és számítógépes rendszerek.
Ország	50300000-8 - Személyi számítógépek, irodai, távközlési és audiovizuális berendezések javítása, karbantartása és járulékos szolgáltatások.
Régió/Körzet	50800000-3 - Különböző javítási és karbantartási szolgáltatások.
Város	55500000-5 - Étkezdés és élelmiszeri szolgáltatások.
Irányítószám	79300000-7 - Gazdasági és piackutatás; közvéleménykutatás és statisztika.
	79900000-3 - Különböző üzleti és üzlettel kapcsolatos szolgáltatások.
	92500000-6 - Könyvtár, levéltár, múzeumi és egyéb kulturális szolgáltatások.
	98000000-3 - Egyéb közösségi, szociális és személyi szolgáltatások.
	98200000-5 - Esélyegyenlőséggel kapcsolatos tanácsadói szolgáltatások.

>> A szolgáltató székhelye szerinti tagállam

Ebben a kategóriában meg kell jelölnie, hogy tudomása szerint a szolgáltató melyik tagállamban rendelkezik székhellyel. Ha a kérése „határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra” vonatkozik, akkor meg kell határoznia, hogy:

- a szolgáltató egy másik tagállamban rendelkezik székhellyel; **VAGY**
- a szolgáltató az Ön tagállamában rendelkezik székhellyel.

Ez azért fontos, mert a szolgáltató székhelye helye szerinti tagállam és az a tagállam, ahol a szolgáltatásait kínálja, megosztott felelősséggel rendelkeznek. Ezt pontosan meghatározza a szolgáltatási irányelv ⁽¹⁶⁾. Az IMI ez a következőképpen tükrözi:

- különböző típusú előre lefordított indoklási követelményekkel, az adott együttműködési helyzethez igazítva;
- különböző típusú, jellemzően előforduló kérdésekkel/témákkal minden egyes helyzet esetében ⁽¹⁷⁾.

>> Indokolás

A szolgáltatási irányelv szerint a kérés csak akkor küldhető el, ha az kellően megalapozott. Csak akkor használhatja az IMI-t más hatóságokkal való kapcsolatfelvételre, ha a szóban forgó eset a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozik, Önnek pedig alapos kétségei vannak ⁽¹⁸⁾.

Az IMI-ben világosan meg kell jelölnie annak indokát, miért küldi a kérést, mielőtt még továbbhaladhatna a kérés megfogalmazásával. E célból előre lefordított szabványos mondatok és szabad szövegmezők kombinációját használhatja. Ne feledje, hogy lehetőség szerint olyan nyelvet használjon, amelyet értenek a megkeresett hatóságnál.

Indokolás – példa:

B tagállambeli szolgáltató másodlagos telephelyet kíván létrehozni az Ön országában. A szolgáltató által benyújtott információ arra utal, hogy az anyavállalat különböző címezen működik. Küld egy kérést B tagállamba ennek tisztázása érdekében. Az indokolásban megmagyarázza, hogy azért van szüksége erre az információra, mert ez szükséges ahhoz, hogy az Ön országában bejegyezhesse a leányvállalatot.

⁽¹⁶⁾ Lásd a 2.2.1. fejezetet is.

⁽¹⁷⁾ Lásd a 4.2.6. fejezetet.

⁽¹⁸⁾ Lásd a fenti 2.1.3. fejezetet.

Kerülje a rendszer módszeres használatát

Ne feledje el, hogy az indokolási kötelezettség azt is jelenti, hogy a közigazgatási együttműködést nem lehet módszeresen a szolgáltatók háttérellenőrzésére használni. Ne küldjön akkor kérést, ha az információt az érintett tagállam rendelkezésre álló nyilvántartásaiból is könnyen megszerezheti. Az IMI tartalmazni fogja a főbb nyilvántartások áttekintését.

4.2.6. 6. lépés – A kérdés kiválasztása

Az előző lépésben kiválasztott opciók alapján hozzá fog férni egy sor előre lefordított kérdéshez a szolgáltatóval kapcsolatban. Az egyes kérdéscsoportokban található kérdések típusa attól függ, hogy letelepedés vagy a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás esete áll fenn. Kismértékben attól függően is különböznek a kérdések, hogy természetes személy vagy cég/partnerség a szolgáltató (lásd az alábbi 1. táblázatot). Ideiglenes szolgáltatásnyújtás esetén további különbség tehető azon az alapon, hogy Ön a szolgáltató székhelye szerinti ország vagy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam hatósága.

Minden egyes kérdéscsoportban a kérdések felsorolása a kérdések „kategóriái” szerint történik. A kategória nevére kattintva megjelenik az abban található kérdések felsorolása.

Kulcsszavak használatával is lehet a kérdések között keresni. Ha például begépel a „biztosítás” kulcsszót, akkor megtalálja az összes olyan kérdést, amely tartalmazza ezt a szót. Az így megtalált kérdések közül is kiválaszthatja azokat, amelyeket fel szeretne tenni. (Egynél több kérdés is kiválasztható.)

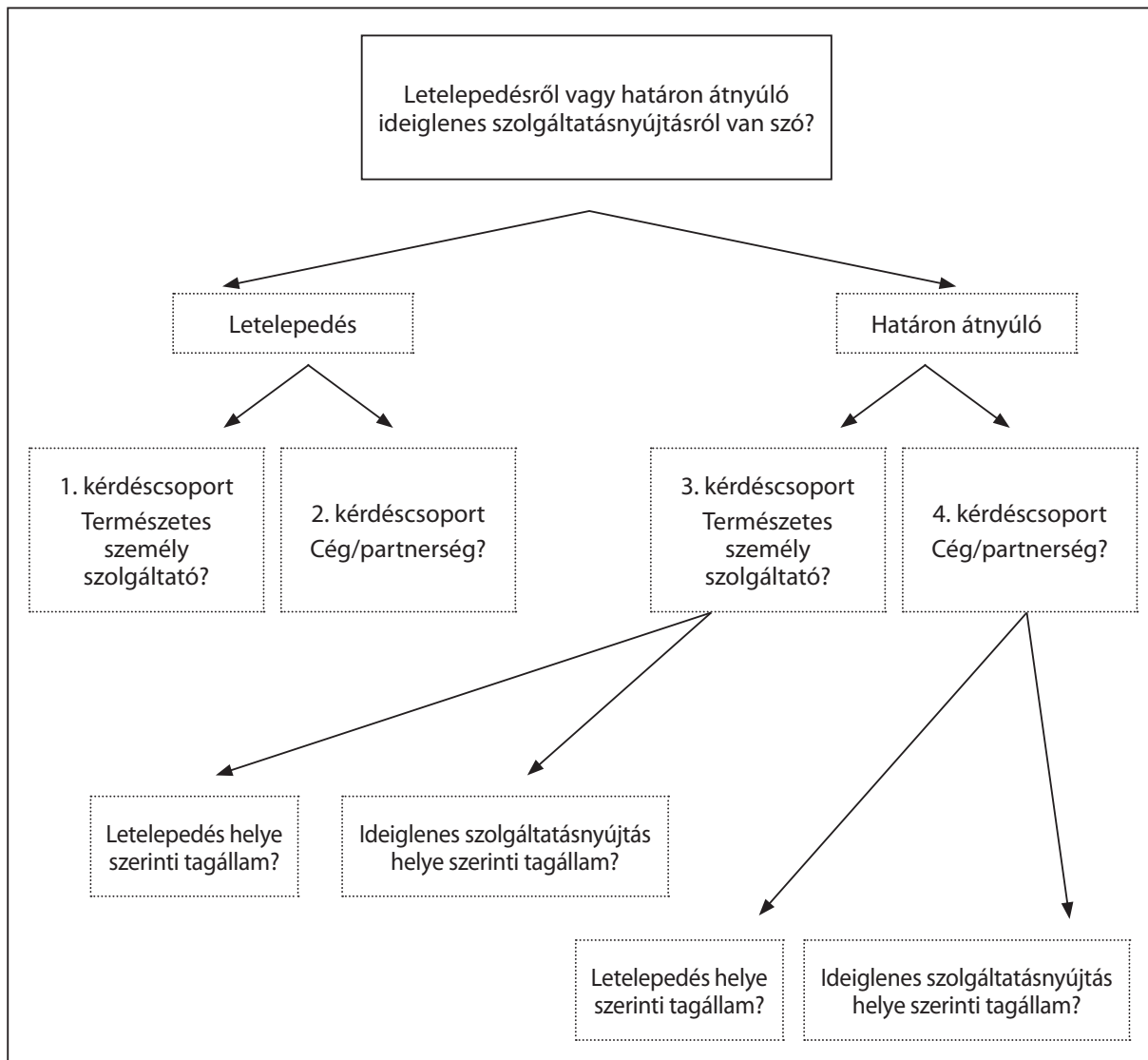
A felajánlott, előre lefordított kérdéseken túl arra is van lehetősége, hogy szabadszöveges megjegyzéseket fűzzön bármely kiválasztott kérdéshez. Így pontosan meghatározhatja, milyen információra van szüksége a válaszadó hatóságtól. Lehetőség szerint olyan nyelvet használjon, amelyet értenek a megkeresett hatóságnál (ez minden vonatkozó képernyőn feltüntetésre kerül). Ha bármilyen szabadszöveges megjegyzést tesz, akkor meg kell jelölnie, milyen nyelvet használt. Ez azért szükséges, hogy használni tudja az IMI online fordítógépét.

Egy adott információkérésben egynél több kérdést is feltehet. **Ne feledje azonban, hogy csak olyan kérdéseket tegyen fel, amelyek szükségesek az adott szolgáltató megfelelő felügyeletéhez.**

A megfelelő kocka bejelölésével ki kell választania a kérdéseket. Ez még akkor is szükséges, ha adatokat adott meg valamelyik kérdésmezőben, ugyanis a kérdés csak akkor kerül mentésre az információkérés végleges változatába, ha bejelölte a kérdés előtti megfelelő négyzetet.

1. táblázat: A szolgáltatási irányelv kérdéscsoportjainak áttekintése

>> A letelepedéssel összefüggő esetekkel kapcsolatos, rendelkezésre álló kérdések

Állandó letelepedéssel összefüggő eset vizsgálata során a választható kérdések a szolgáltatási irányelvben foglalt jogi rendelkezéseken alapulnak. Kismértékben attól függően is különböznek a kérdések, hogy természetes személy vagy cég/partnerség az érintett szolgáltató.

A kérdések különféle alkategóriákba sorolhatók:

- általános kérdések a szolgáltatóról – például cégbejegyzés, jogi forma, vállalkozás neve stb.;
- a szolgáltató képviseletére vonatkozó kérdések, ha az cég/partnerség (a szolgáltató nevében eljárni jogosult személyek) – például képviselők neve, képviselők hatásköre;
- a szolgáltató jó hírnevére vonatkozó kérdések – például közigazgatási/fegyelmi vagy büntetőjogi szankciók megléte;
- a szolgáltató fizetőképességére vonatkozó kérdés;
- a szolgáltató biztosítására, pénzügyi biztosítékaira vonatkozó kérdés;

- igazolásokra vonatkozó kérdés;
- a szolgáltató által használt munkaeszközre vonatkozó kérdés;
- a szolgáltató által bemutatott igazoló dokumentumokra vonatkozó kérdés.

Kérdések a letelepedéssel kapcsolatos ügyekben – példa

Az Ön tagállamában leányvállalatot létesíteni szándékozó vállalat ellentmondó információt szolgáltatott a B tagállamban letelepedett anyavállalat jogi formáját illetően.

Ön úgy dönt, hogy felveszi a kapcsolatot B tagállam illetékes hatóságával, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a céget az adott tagállamban bejegyezték-e, hogy az átadott iratok megegyeznek-e azokkal, amelyekkel az adott tagállambeli illetékes hatóság rendelkezik, és milyen jogi formában jegyezték ott be a céget.

>> Határokon átnyúló szolgáltatásnyújtással kapcsolatos, rendelkezésre álló kérdések

Határon átnyúló szolgáltatásnyújtással összefüggő eset vizsgálata során a választható kérdések a szolgáltatási irányelvben foglalt jogi rendelkezéseken alapulnak.

Kismértékben attól függően is különböznek a kérdések, hogy természetes személy vagy cég/partnerség az érintett szolgáltató. Szolgáltatásnyújtás esetén további különbségtétel a kérések között az, hogy a kérést a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamból küldik vagy a letelepedés helye szerinti tagállamból.

1. A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamból küldött kérdések

Ha egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató az Ön tagállamában kínálja szolgáltatásait, akkor csak bizonyos különleges körülmények fennállásának esetén írhatja elő számára az Ön országa jogi követelményeinek való megfelelést ⁽¹⁹⁾.

Ezzel szemben lehetséges, hogy fel kell vennie a kapcsolatot a szolgáltató letelepedésének helye szerinti tagállammal, hogy ellenőrizze, valóban megfelel-e az ott irányadó előírásoknak. Ennek érdekében kapcsolatba kell lépnie az adott tagállam illetékes hatóságával. Ezekben az esetekben az IMI által felkínált kérdések a következő fő kategóriákba sorolhatók:

- a szolgáltató azonosítására, illetve annak megállapítására vonatkozó kérdések, hogy az adott eset határon átnyúló szolgáltatásnyújtás-e – például hogy a szolgáltatót más tagállamban nyilvántartásba vették-e, hogy a vállalkozás neve helyes-e;
- annak megállapítására szolgáló kérdések, hogy a szolgáltató megfelel-e a letelepedési helye szerinti tagállam előírásainak – például hogy jogszerűen gyakorol-e bizonyos tevékenységeket, a használt műszaki eszközökre vonatkozó kérdések;
- annak megállapítására szolgáló esetleges kérdések, hogy a szolgáltató megfelel-e a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam alkalmazandó előírásainak – például a szolgáltató képviselőjére vonatkozó kérdések, a szolgáltató jó hírneve, a használt eszközök.

⁽¹⁹⁾ Lásd a 2.2.1. fejezetet.

A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamból küldött kérdések – példák

a) példa

Egy ingatlanügynökszolgáltató határon átnyúló szolgáltatásokat nyújt az Ön országában, de a versenytársaktól származó panaszokat követően kétsége merül fel a tekintetben, hogy a szolgáltató valóban jogosult-e ilyen szolgáltatások nyújtására. Ezt a szolgáltató letelepedésének helye szerinti tagállamnál ellenőrizheti.

b) példa

Egy szolgáltató határon átnyúló szolgáltatásokat nyújt az Ön országában, de a versenytársaktól származó panaszokat követően kétsége merül fel a tekintetben, hogy a szolgáltatót valóban nyilvántartásba vették-e a másik tagállamban. Kéréssel fordulhat ahhoz a tagállamhoz, ahol a szolgáltatót állítólagosan nyilvántartásba vették, hogy ez megfelel-e a valóságnak.

2. A letelepedés helye szerinti tagállam által küldött kérések

Olyan esetek is előfordulhatnak, amikor Önnek mint a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának fel kell vennie a kapcsolatot más tagállamok hatóságaival, ahol a szolgáltató tevékenységet fejt ki. Tipikusan arról kell meggyőződnie, hogy a szolgáltató megfelel-e az Ön országa jogszabályainak, amikor külföldön szolgáltatást nyújt.

Nem várható el Öntől, hogy saját maga ténylegesen ellenőrizze ezt a másik tagállam területén. Ehelyett megkérheti a szükséges információt a másik tagállam illetékes hatóságától, ahol a szolgáltatást nyújtják.

Ilyen esetekben az utóbbi illetékes hatóságnak gyakran helyszíni tényellenőrzést kell végeznie annak érdekében, hogy képes legyen a kért információ megadására. Ilyen esetekben az IMI a következő típusú kérdéseket kínálja:

- kérdések arra vonatkozóan, hogy a szolgáltató nyújt-e bizonyos szolgáltatásokat a másik tagállamban;
- kérdések arra vonatkozóan, hogy a szolgáltató foglalkozik-e több ágazatot átfogó tevékenységekkel;
- kérdések arra vonatkozóan, hogy a szolgáltató használ-e bizonyos gépeket/berendezéseket, amikor szolgáltatásokat nyújt a másik tagállamban.

A letelepedés helye szerinti tagállam által küldött kérések – példa

A szolgáltatás igénybe vevője vagy egy B tagállambeli versenytárs panaszt tett, azt állítva, hogy az Ön tagállamában letelepedett szolgáltató oly módon gyakorol határon átnyúló tevékenységeket B tagállamban, hogy eközben megsért egyet-két különös szakmai szabályokat, mint például a több ágazatot átfogó tevékenységekre vonatkozó korlátozásokat. Hogy erről megbizonyosodhasson, úgy dönt, hogy felveszi a kapcsolatot B tagállam illetékes hatóságával.

4.2.7. 7. lépés – A kérés áttekintése

Ebben a fázisban a kérését automatikusan tervezett kérésként menti el a rendszer. A kérés kap egy sorszámot – ez segít később az azonosításában. Ezen a ponton áttekintheti, hogy a kéréssel kapcsolatban eddig milyen információt rögzített.

A kérés elküldése előtt tehet még néhány kiegészítő lépést.

>> **Lehetősége van dokumentumok/fájlok csatolására és ezekkel kapcsolatban kérdések feltételére**

Különböző dokumentumokat/fájlokat csatolhat a kéréséhez; például egy igazolás beszkenelt példányát. Ez szükséges lehet ahhoz, hogy a válaszadó hatóság megfelelő választ tudjon adni az Ön kérdéseire.

Miután rákattint a „**melléklet hozzáadása**” gombra, lehetősége lesz a csatolt fájlal kapcsolatban további strukturált kérdések közül választani, illetve egy külön ablakban szabadszöveges megjegyzést fűzni a melléletekhez. A választott kérdéscsoporttól függően a kérdéslehetőségek különbözhetnek.

A melléletekkel kapcsolatos lehetséges kérdések – példák

- A csatolt dokumentum megegyezik-e a megkeresett tagállam hatósága által kibocsátott dokumentummal?
- Pontos-e a csatolt dokumentum tartalma?
- Érvényes-e egy adott időpontban a csatolt dokumentum?

>> **Általános megjegyzések hozzáfűzése, jelentés készítése és a fordítások kezelése**

Azon túl, hogy a kiválasztott kérdésekhez szabadszöveges megjegyzéseket fűzhet, arra is lehetősége van, hogy a kérés egészéhez megjegyzéseket fűzzön az Ön által választott nyelven. A rendszer itt is igényli azt, hogy jelölje meg, milyen nyelvet használt. Két további funkciója is van a rendszernek:

- a kérésben található összes szabadszöveges anyag fordításának kezelése (és mentése);

Fordítások kezelése az IMI-ben

Az IMI-ben mind a szabadszöveges megjegyzések, mind pedig a melléletek fordításai elmenthetők. Használhatja az online fordítógépet a rendelkezésre álló nyelveken (a gépi fordítás szerkeszthető is), vagy beillesztheti a saját fordításait is (ha például a megjegyzések nyelvét nem támogatja a gépi fordítás). A fordításokat a rendszer elmenti, azok a kérés részét képezik, és az Ön hatóságán dolgozó bármely felhasználó láthatja őket, amennyiben hozzáféréssel rendelkezik a kéréshez.

Képzelje el például, hogy az IMI-n keresztül egy másik tagállamból érkezik egy kérés, amely szabadszöveges megjegyzéseket tartalmaz, és az Ön egyik munkatársa beszéli a másik tagállam nyelvét. Ez a munkatárs beillesztheti a megjegyzés fordítását, és elmentheti azt az IMI-ben.

- különböző jelentések készítése és nyomtatása a kéréssel kapcsolatban.

Jelentések készítése az IMI-ben

Az IMI lehetővé teszi különféle jelentések készítését és kinyomtatását, amelyekre Önnek szüksége lehet a saját iktatási rendszerében. A következő jelentések állnak rendelkezésre:

- teljes jelentés a kérésben foglalt valamennyi adattal (ideértve a szolgáltató személyes adatait is);
- teljes jelentés a szolgáltató személyes adatai nélkül;
- jelentés a szolgáltató számára, amennyiben a szolgáltató betekintést kér a vele kapcsolatos információ-cserébe;
- hozzájárulási nyilatkozat, mellyel a szolgáltató hozzájárul személyes adatainak használatához.

>> **Kérés elküldése, újbóli szerkesztése vagy a kérés törlése**

Ebben a fázisban még mindig van arra lehetősége, hogy **szerkessze** a kérés egyes részleteit, úgy, hogy visszatér a korábbi lapokra, és módosítja a begépelt információkat. Ha már nincs szüksége a kérés elküldésére, akkor **törölheti** azt.

Ha biztos benne, hogy minden szükséges információt megadott, és kiválasztotta a feltenni kívánt kérdéseket, akkor **elküldheti a kérést** a másik tagállamban azonosított hatósághoz.

Miután elküldte a kérést, az IMI-ben nyomon követheti annak további sorsát.

4.3. Válaszadás a hatósághoz beérkezett információkérésre

4.3.1. 1. lépés – Új kérések beérkezésének ellenőrzése

Ha kérés érkezik az Ön hatósághoz, erről **automatikus e-mail üzenetet** kap. Ha rákattint az e-mailben található linkre, akkor automatikusan az IMI-rendszerbe kerül. Miután belépett, megnézheti a kérés főbb adatait.

Az új kérések érkezése esetén a hatósághoz küldött e-mail riasztáson ⁽²⁰⁾ kívül az IMI számos kéréslistát is kínál, ahol nyomon követhető bármelyik olyan kérés a rendszerben, amelyben az Ön hatósága érintett.

A legfontosabb lista a **feladatlista**. Ez tartalmaz minden olyan kérést, amely esetében Önnek mint felhasználónak cselekednie kell. Minden esetben, amikor a hatósághoz egy új kérés érkezik, az megjelenik a feladatlistán.

A listán a kérés főbb áttekinthető adatai láthatók, így:

- a kérést küldő hatóság megnevezése;
- a kérés tárgyát képező jogterület („szolgáltatások”);
- a használt kérdéscsoport (például „letelepedéssel kapcsolatos esetek”);
- a kérés státusza (például „elfogadásra váró elküldött kérés”);
- a kérés elküldésének napja.

4.3.2. 2. lépés – Új kérés elfogadása

Mihelyt megnyit egy új kérést, láthatja azokat az információkat, amelyek alapján el tudja dönteni, hogy Ön-e a kérés megválaszolására illetékes hatóság. Idetartoznak a szolgáltató egyes adatai, valamint a kérésben található kérdések. Ezek alapján az Ön lehetőségei a következők:

- „elfogadja” a kérést, ha Ön az illetékes a kérésben található szolgáltatási tevékenységek kérdésében;
- „továbbítja” a kérést az illetékes hatósághoz az Ön tagállamában, ha Ön nem foglalkozik a kérésben foglalt kérdésekkel;

⁽²⁰⁾ Ezt az automatikus e-mailt megkapja a hatóságnál mindenki, aki kérésekkel foglalkozik, továbbá elküldik a hatóság központi e-mail címére is. Ha a hatósága „allokációs eljárást” alkalmaz, akkor az e-mailt az allokátor kapja, és másolatban a hatóság központi e-mail címe.

- „továbbítja a kérést az illetékes IMI-koordinátorhoz”, ha nem biztos abban, hogy az Ön tagállamában melyik hatóság a legalkalmasabb a kérés megválaszolására.

>> **A kérés elfogadása előtt személyes adatok nem jelennek meg**

Amíg nem fogadja el a kérést, addig nem láthatja azokat az adatokat, amelyek alapján azonosíthatná a szolgáltatót. Mivel a mellékletek is tartalmazhatnak személyes adatokat, azokat sem nyithatja meg. Olvashatja azonban a kérésben foglalt valamennyi kérdést és megjegyzést.

>> **Tájékoztató jellegű válaszadási határidő**

A kérést küldő hatóság megadhatott egy határidőt, amelyen belül választ vár a kérésére. Ön elfogadhatja ezt a határidőt, vagy megadhat egy másik határidőt, amelyen belül várhatóan képes megszerezni a kért információt.

Ne feledje, hogy a szolgáltatási irányelv szerint kötelessége minden elvárhatót megtenni annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb választ adjon a kérésre.

>> **A szabadszöveges megjegyzések fordítása**

Elképzeltető, hogy a kérést küldő hatóság szabadszöveges megjegyzést helyezett el a kérésben olyan nyelven, amit Ön nem ért. A használt nyelvtől függően Önnek módja lehet arra, hogy elkészítse e megjegyzések gépi fordítását, még a kérés elfogadása előtt.

Ne feledje azonban, hogy e fordítások csak ideiglenesen jelennek meg a képernyőjén. Miután elfogadta a kérést, az IMI fordítóeszközének használatával elkészítheti a gépi fordítást, hozzáadhatja saját fordításait, és mindezeket a kérés elválaszthatatlan részeként elmentheti.

>> **Kérés továbbítása**

Ha a hatósága nem rendelkezik illetékességgel a kérés megválaszolására, akkor továbbíthatja az illetékes hatóság részére az Ön tagállamában, az IMI-rendszer keresési lehetőségének használatával. Ha nem biztos abban, kinek kellene továbbítania, akkor továbbíthatja az **IMI-koordinátornak** is. A kérést csak addig továbbíthatja, amíg el nem fogadta azt.

Minden kéréstovábbítást indokolnia kell. A továbbítás után automatikus e-mailt kap a kérést eredetileg küldő hatóság és a továbbított kérést megkapó hatóság is.

>> **Kérés elfogadása**

Miután úgy döntött, hogy **elfogad** egy kérést, a kérést küldő hatóság kap erről egy automatikus e-mailt. Az e-mail azt is tartalmazza, hogy Ön elfogadta-e a tájékoztató jellegű határidőt.

4.3.3. 3. lépés – A kért információk összegyűjtése

Elképzeltető, hogy a kérést küldő hatóság által kért információ egy része már rendelkezésre áll a saját hatósága anyagaiban. Más esetekben bonyolultabb lehet a felmerült kérdésekre való válaszadás.

Lehet például, hogy kereséseket kell végeznie olyan adatbázisokban, amelyekhez van hozzáférése. Más esetekben közvetlenül a szolgáltatóval kell felvennie a kapcsolatot. Az is lehet, hogy helyszíni szemlét vagy vizsgálatokat kell végeznie.

Ugyancsak lehetséges, hogy a saját tagállamában más hatóságokkal is fel kell vennie a kapcsolatot.

Azt kell szem előtt tartania, hogy köteles segítséget nyújtani a másik tagállam hatósága részére – Önnek sokkal könnyebb a saját országában megtalálni a kérdésben érintett összes illetékes hatóságot, mint a külföldi hatóságnak!

4.3.4. 4. lépés – A kérdés megválaszolása

A rendszer számos előzetesen összeállított választ tartalmaz, amelyek közül választhat egy kérdés megválaszolása során az IMI-ben. Ezen túlmenően további információkat is megadhat a szabadszöveges megjegyzések útján.

Ha szabad szöveget használ, ne feledje el, hogy lehetőség szerint olyan nyelvet használjon, amelyet értenek a megkeresett hatóságnál.

Kérdések megválaszolása – példa

Kérés érkezett Önhöz, amely a következő kérdést tartalmazza: „Kérem, erősítse meg, hogy a [név] szolgáltató [legördülő lista/tevékenységek] szolgáltatásokat nyújt az Önök tagállamában, és adjon meg minden vonatkozó információt annak érdekében, hogy megtehessek az esetlegesen szükséges lépéseket/intézkedéseket!”

Ön választhatja ezt a választ: „Igen, a szolgáltató ténylegesen nyújtja e szolgáltatásokat a tagállamunkban”, ezt követően pedig megadhat további részleteket, például a cég létesítő okirata szerinti tevékenységi körét, vagy pedig az adott szolgáltatási tevékenységre kiadott engedélyeket.

Egyes esetekben azt kérik, hogy adjon konkrét információt vagy indokolást egy Ön által adott válasszal kapcsolatban. Ha például egy fizetésképtelenséggel kapcsolatos kérdésre azt válaszolja, hogy a szolgáltató fizetésképtelenség miatt eljárás alatt állt, akkor meg fogják kérdezni, hogy milyen nemzeti jogszabályi rendelkezés alapján mondták ki a fizetésképtelenségét.

A nemzeti jogszabályok megjelölése

Ha jogszabályokra hivatkozik a válasza alátámasztásaként, akkor ne csak a jogszabály számát és a jogszabályhelyet jelölje meg, hanem legalább az adott jogi szöveg lényegét ismertesse, hogy a kérdést feltevő illetékes hatóság megérthesse a választ.

4.3.5. 5. lépés – A válasz elküldése

>> Részleges válasz küldése

Ha a kérdések egy részére talált választ, de nem az összesre, akkor küldhet részleges választ. Jeleznie kell, miért nem válaszolt a többi kérdésre, és a „**Megjegyzések**” szövegdoboz használatával tájékoztatnia kell a kérést küldő hatóságot arról, hogy mikor tud majd válaszolni a többi kérdésre is.

>> **Teljes válasz küldése**

A rendszer csak akkor engedi teljes válasz küldését, ha a kéressel kapcsolatos valamennyi kérdésre válaszolt. Figyeljen arra, hogy a mellékletekkel kapcsolatos kérdésekre is válaszoljon.

Miután elküldte a teljes választ, már nem módosíthat a válaszain.

>> **Mellékletek**

A kérés küldéséhez hasonlóan a kérésre adott válaszhoz is csatolható egy vagy több fájl. Ez szükséges lehet a kérés kielégítő megválaszolásához.

>> **Általános megjegyzések hozzáfűzése, jelentés készítése és a fordítások kezelése**

Azon túl, hogy az előzetesen összeállított válaszokhoz szabadszöveges megjegyzéseket fűzhet, arra is lehetősége van, hogy a kérés egészéhez megjegyzéseket fűzzön az Ön által választott nyelven. A rendszer itt is igényli azt, hogy jelölje meg, milyen nyelvet használt.

Két további funkciója is van a rendszernek:

- a kérdésben található összes szabadszöveges anyag fordításának kezelése (és mentése);
- különböző jelentések készítése és nyomtatása a kéressel kapcsolatban.

Európai Bizottság

Felhasználói útmutató – A belső piaci információs rendszer (IMI) és a szolgáltatási irányelv

Luxembourg: Az Európai Unió Kiadóhivatala

2009 – 34 oldal – 21 x 29,7 cm

ISBN 978-92-79-10461-9

doi:10.2780/39264

Hogyan lehet hozzájutni az EU kiadványaihoz?

Térítés ellenében hozzáférhető kiadványok:

- az EU-könyvesbolt (EU Bookshop) útján (<http://bookshop.europa.eu>);
- könyvkereskedőtől a könyv címe, kiadója és/vagy ISBN száma alapján;
- közvetlenül értékesítési ügynökeinktől. Elérhetőségeik megtalálhatóak a <http://bookshop.europa.eu> honlapon, vagy lekérdezhetőek a +352 2929-42758 faxszámra küldött üzeneten keresztül.

Ingyenes kiadványok:

- az EU-könyvesbolt útján (<http://bookshop.europa.eu>);
- az Európai Bizottság képviselteitől és küldöttségeitől. Elérhetőségeik megtalálhatóak a <http://ec.europa.eu> honlapon, vagy lekérdezhetőek a +352 2929-42758 faxszámra küldött üzeneten keresztül.

BG	Информационна система за вътрешния пазар
IT	Sistema d'informazione del mercato interno
CS	Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu
LT	Vidaus rinkos informacinė sistema
DA	Informationssystemet for det indre marked
LV	Iekšējā tirgus informācijas sistēma
DE	Binnenmarkt-Informationssystem
MT	Sistema ta' informazzjoni dwar is-suq intern
EL	Ηλεκτρονικό σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά
NL	Informatiesysteem interne markt
EN	Internal market information system
PL	System wymiany informacji na rynku wewnętrznym
ES	Sistema de información del mercado interior
PT	Sistema de informação do mercado interno
ET	Siseturu infosüsteem
RO	Sistemul de informare al pieței interne
FI	Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä
SK	Informačný systém vnútorného trhu
FR	Système d'information sur le marché intérieur
SL	Informacijski sistem za notranji trg
GA	Córas eolais an margadh inmheánach
SV	Informationssystemet för den inre marknaden
HU	Belső piaci információs rendszer

